

Kdo je velik in kdo majhen

Star slovenski pregovor pravi, da tudi iz majhnega grma lahko velik ptič vzleti. Ob tem se nam vsiljuje vprašanje, kaj je velik ptič počel v majhnem grmu in kako se mu je uspelo zriniti med listje. Morda je bil to edini grm daleč naokoli in žival ni imela druge izbire. Morda pa gre samo za princip relativnosti, se pravi, da ptič sploh ni posebno velik, ampak je kvečjemu grm zelo majhen in bi torej taisti ptič, če bi prhnil iz razkošne žive meje cvetočih majnic, bil videti prav droben. Skratka, gre za bodisi ptiča bodisi grm povsem običajnih velikosti in so zaključki o dimenzijah enega in drugega odvisni samo od stališča in razmišljanja posameznega opazovalca, predvsem pa od danih okoliščin.

V zadnjem skoraj poldrugem desetletju se slovenski tisk, kadar je govora o *Sloveniji*, vse pre pogosto poigrava z besedami majhna-majhen-majhni. Novinarjem in drugim avtorjem člankov neznansko ugaja tudi beseda državica. In kadar želijo še posebno raznežiti srca svojih bralcev, jim postrežejo z "majhno državico". Pred nekaj leti sem spoznala poslovneža iz *Andore*, ki v skoraj enourni razlagi o svoji deželi ni besede majhna izustil niti enkrat. Ni bilo čutiti, da ga kvadratura njegove domovine skrbi ali da se mu zdi potrebno, da bi jo omenjal. Pač pa je nekajkrat poudaril, da so tam doma ponosni in zvesti ljudje. Dobila sem občutek, da bi prebivalci *Andore* novinarja, ki bi si drznili pisati o "žepni državici", pričakali na ulici in mu zrahljali kosti. Nam pa se zdijo pomanjševalnice tako ljubke!

Seveda je res, da *Slovenija* ni velika in mimo tega dejstva ne moremo. In je tudi res, da *Slovencev* v primerjavi s številom prebivalcev drugih držav ni veliko. Prav zato bi se morali včasih vsi skupaj zamisliti nad dogajanjem in okoliščinami pri nas. V predvolilnem času si dostikrat nisem mogla kaj, da ne bi v mislih primerjala števila državljanov s številom strank; le-teh je začuda dosti! Saj je prav, da sme slehernik na glas povedati svoje mnenje in prva leta po osamosvojitvi

je bilo povsem razumljivo in sprejemljivo, da smo *Slovinci* hiteli vseprek govoriti o vsem, o čemer je bilo dotlej pametno molčati – toda za nami je dobro desetletje političnih in gospodarskih izkušenj in človek bi pričakoval, da bomo začeli razmišljati bolj zrelo. Razmere v *Evropi* nam bodo prinašale vedno nove in nove zadolžitve, ovire in cilje; kako bomo opravili z vso to šaro, če ne bomo trezno razmislili o smotnosti svojih opredelitev? Kako doseči red in soglasje, kadar skuša ducat ljudi v razmeroma majhnem prostoru uveljaviti vsak svojo zamisel? Ali ne bi bil že skrajni čas, da stranke proučijo svoje programe in jih skušajo prilagoditi novim razmeram, da bi bilo sčasoma konec političnega drobnjakarstva? Nekatere stranke, ki si niso uspeli priboriti sedeža v državnem zboru, imajo zelo dobre zamisli in ako se ne bi trmasto držale v svojih ozkih krogih, bi te zamisli ob podpori večjega števila pristašev dobile stvarno zunanjo podobo ter koristile skupnosti; tako pa ostajajo mrtev kapital.

Davni predniki *Slovencev* so se začeli naseljevati na naših tleh koncem 6. stoletja in približno dvesto let kasneje se je, po razpadu *Samove* plemenske zveze, začelo pokristjanjevanje, sledil pa mu je vpliv tujih gospodarjev. Kljub temu smo se pretolki skozi

dolga stoletja. Ohranili smo stare navade, neizmerno bogastvo narodnega izročila in – svoj lastni jezik. S tem smo dokazali, da nismo majhni: v našem narodu je veličina pokončne drže, zavedanja lastnih korenin in trmasta vera v preživetje.

Zadnje desetletje je - v primerjavi s preteklimi stoletji - zelo kratko obdobje; deset let v zgodovini naroda ni dosti. Toda mi ga živimo, čutimo ga na svoji koži in morda je prav od nas odvisno, kako se bo odvijala prihodnost naroda. Svet se spreminja, kar ni zmeraj neboleče; toda spremembam ne bomo kos, če ne bomo sedli za mizo in se prijazno, mirno pogovorili o vsem. In ne bomo jim kos, če bomo zavistno škilili k sosedu in se nam bo zdela bolj pomembna velikost grma nego lepota njegovih cvetov in kakovost njegovih zrelih jagod...

Sonja Požar

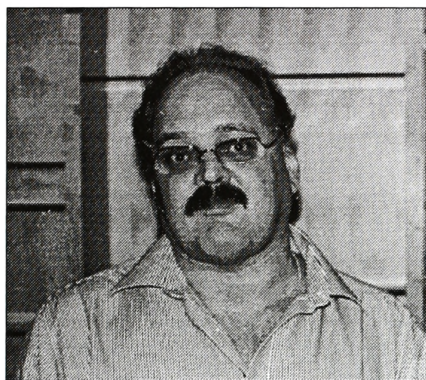

A R T E S
NEPREMIČNINE d.o.o.
Obala 13, PORTOROŽ
05/674-82-02
PROMET Z NEPREMIČNINAMI
www.artes-nepremicnine.si

Ondina
Trattoria Café Bar

Boris Butinar: »Gost ni številka!«

Boris Butinar, 52, je v turizmu vse življenje. Začel je leta 1967 kot natakarski vajenec, danes je uspešen podjetnik. Našim bralcem je morda najbolj ostal v spominu kot direktor hotela Lucija v Portorožu, manjšega, prijaznega hotela v Metropolovi verigi, ki je slovel po prijaznem osebju in drzno lepem parku. Od lanskega leta pa je najemnik hotela Zlatorog v Bohinju, kar pa je le njegova poglobljena preokupacija. Kot moderen podjetnik, ki se zaveda pomena izvirnih idej, je nenehno na preži za novimi poslovnimi izzivi.

Portorožan: Bi lahko zdaj, ko ste dobobra spoznali Bohinj, potegnili kakšno vzporednico med Portorožem in Bohinjem?

Danes sem z mislimi in fizično bolj v Bohinju in malo manj v Portorožu. Destinaciji primerjati med seboj je skoraj nemogoče, saj imata kraja različno strukturo gostov. Bistvena razlika pa je, da imajo obiskovalci Bohinja v primerjavi s Portorožem, kjer sta gostom na voljo le sonce in morje, tukaj kaj početi, od kolesarjenja, plavanja, pohodništva, planinarjenja... V Bohinju so bliže svetovnim turističnim trendom, pospešeno uveljavljajo individualen pristop do gosta. Poudarek je na vračanju k naravi, h koreninam človeškega življenja.

Portorožan: Prednost Bohinja je nemara v tem, da ima praktično dve sezoni, poletno in zimsko.

Bohinj živi od dobre poletne in skrom-

nejše zimske turistične sezone. Slabost bohinjskega turizma je, da se poklicani ne zavedajo pomena enotne blagovne znamke, ampak delujejo parcialno. Lahko bi se zgledovali prav po portoroških hotelirjih, ki se navzven promovirajo pod enotno blagovno znamko Portoroža. Bohinj je neverjetno lep kraj, njegov poseben adut pa je Triglavski narodni park, ki je eden najlepših parkov na Stari celini. A da ne bom le kritičen, tudi v Bohinju se stvari počasi premikajo na bolje, vsak 'nov veter' prinese sveže ideje. «

Portorožan: Verjetno spremljate dogajanja okrog sprejemanja prostorskih aktov v piranski občini. V portoroški krajevni skupnosti so se krajanji burno odzvali na ponujene rešitve.

Žal se zaradi pomanjkanja časa nisem pretirano posvetil dogajanjem. Kolikor pa sem razbral iz poročanja medijev, se mi zdi pohvalno to, da se je začelo premikati okrog obnove starega Palaca. Po drugi strani pa se mi zdi pametno, da so ustavili želje posameznih turističnih lobijev, za katerimi velikokrat tičijo zgolj kratkoročni interesi. Pri načrtovanju posegov je nujno potrebno prisluhniti krajanom. Tudi nasvete iz knjig pritožb gostov bi bilo treba upoštevati. Ne smemo ponavljati napak načrtovalcev Portoroža, zlasti v 80. letih prejšnjega stoletja, ko so mnoge slabe zamisli negativno vplivale na ponovni preporod Portoroža.

Portorožan: Glede na to, koliko sebe ste

vložili v hotel Lucija, verjetno ta simpatični hotel močno pogrešate.

Ne bom lagal, čustva še vedno gorijo za hotel Lucija, a počasi se privajam na svež bohinjski zrak. Moje misli so čedalje bolj usmerjene v projekt, po katerem bi hotel Zlatorog postal prvi pravi bio hotel v Sloveniji.

Portorožan: Načrtujete v prihodnosti vrnitev na naš konec?

Pravzaprav smo se že vrnili. Naše podjetje Hoteling d.o.o. vodi hotel Tartini v Piranu. Za to je zadolžena moja dolgoletna sodelavka Silvana Sparemblek. Da ne bo pomote, hotela nimamo v najemu, vodimo ga le operativno. Glede na to, da imam družino v Luciji, vrnitev na Obalo nenehno visi v zraku. Morda se bo z novimi hotelskimi zmogljivostmi v Portorožu, če bo do njih prišlo, kdo spomnil na nas ter nas povabil k sodelovanju.

Portorožan: V turizmu ste praktično vse življenje, kaj je za vas gost?

Predvsem ni številka. Gostu se je potrebno posvetiti in mu ponuditi čim več. Portorož ni le Portorož, je tudi njegova okolica, nepovnljivi Piran, enkratne soline, romantične vasi v zaledju. Portorož je tukajšnja kultura, kulinarika, so naravne in zgodovinske posebnosti. Pomembno se mi zdi vrniti se v zgodovino in iz pozabe črpati stare ideje, ki bi nam lahko dale novega navdiha. Tudi staro je lepo, če je ohranjeno in vzdrževano.

Pogovarjal se je: Andrej Žnidarčič

NEGA NOG NA DOMU

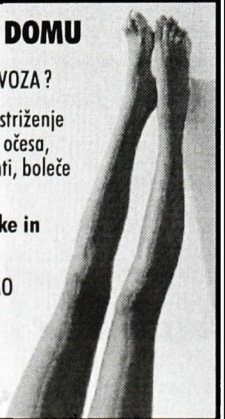
NIMATE ČASA ALI PREVOZA ?

(medicinska pedikura, striženje nohtov, otiščanci, kurja očesa, trda koža, vraščeni nohti, boleče noge...)

primerno za diabetike in nepokretne osebe

STROKOVNO OSKRIBIMO
NA VAŠEM DOMU

Vinčec Karim
s.p. zdr. tehnik pediker
TEL. 031/ 851-242

na Prešernovem nabrežju
v Piranu
Tel.: 05/674-71-01,
674-71-02, 674-71-22,
Fax: 05/674-71-00

Restavracija Pavel Piran sodi med redka gostišča, v katera se radi vračajo mnogi gostje. Slovi po izredno dobro pripravljenih darovih morja. Sicer pa vam iz bogate mednarodne kuhinje ponujajo: ribe, rakovice, jastoge, raroge, školjke, škampov cocktail, ribjo rižoto, tartufe, livadski biftek, specialitete na žaru. Odlična odprta in buteljna vina.

Za obisk se priporočajo.

i K81

barva za vaš dom danes

CAP KOLOR d.o.o., Knezov Štradon 94, Ljubljana

Tel. 01/428-97-70; Fax:01/427-19-34; GSM: 041/424-356; E-mail: capkolordoo@siol.net

RAZSODNOST

Po dnevnem redu bi morali občinski svetniki na oktobrski seji obravnavati pet lokacijskih načrtov za ureditev središča Portoroža. Na županjin predlog so štiri umaknili (Park Cvetje, Hoteli Morje, Center Portoroža, Marina Portorož) in se odločili za razpis javnih natečajev. Tako naj bi prišli do novih zamisli o ureditvi kraja, ki pa bodo morale temeljiti na razvojnih potrebah prebivalcev in gospodarstva, pri tem pa upoštevati zgodovinske, naravne in kulturne danosti kraja. Pripomb krajanov in strokovne javnosti je bilo le preveč in izrečene so bile dovolj glasno in jasno, da jih županja in občinski svetniki niso mogli preslišati.

V obravnavi je ostal le lokacijski načrt Hotel Palace, saj je vsem jasno, da bi morali stari hotel Palace prej kot mogoče obnoviti. Razprava je bila dolga in vroča, začela se je 14. oktobra in se nadaljevala 21. oktobra, investitorji so utemeljevali nujnost sprejetja načrta s svojo ekonomsko logiko, a sčasoma so ob pomislekih večine svetnikov le izrazili pripravljenost, da se o svojih načrtih še malo pomenijo s krajanji in prisluhnejo stroki.

Portorožani zahtevajo, da se stari hotel Palace čim prej obnovi. Nasprotujejo pa novemu prizidku, ker bi razvrednotil staro palačo, zaščitno znamko portoroškega turizma. Sanacija mora upoštevati usmeritve zavoda za spomeniško varstvo. Nujnost dozidave zaradi rentabilnosti je relativna. Vse, kar se gradi ob starem lepem hotelu, mora biti v istem arhitekturnem slogu. Upoštevati je treba identiteto starih portoroških vil in hotelov. Za stari Palace mora biti odprt urbanistično-arhitekturni natečaj. Vkopana cesta pred hotelom je nesprejemljiva. Ob načrtu obnove starega hotela je treba poiskati celostno prometno rešitev za Portorož.

Končno so se svetniki zedinili, da je potrebno prostorsko rešitev Hoteli Palace spremeniti skladno s pripombami na javni razgrnitvi in občinskega sveta. Izdela naj se nova variantna rešitev, pri kateri morajo biti razvidni novi maksimalni gabariti. V delo naj se vključi

zainteresirana javnost. Ker se načrt spremeni, se ponovno razgrne pred javnostjo, kar pomeni, da se bo obnova starega hotela začela nekoliko kasneje. Čeprav so bili investitorji razočarani nad odločitvijo svetnikov, pa tega niso pokazali. Morda jim je bilo celo prav, saj so javno izjavili, da niso zadovoljni z idejnim projektom, ki ga je pripravila uveljavljena arhitekturna hiša Sadar&Vuga in da razmišljajo o zamenjavi projektantov.

Bravo, piranski občinski svetniki!

Nada Kozina

Izjava meseca:

»Nekatere spremembe niso tehnično izvedljive, druge se ne izidejo stroškovno, do tretjih imam okoljske pomisleke, predvsem pa niso družbeno sprejemljive.«

(Vojka Štular v pismenem sporočilu, v katerem je predlagala umik štirih lokacijskih načrtov – Marina Portorož, Park Cvetje, Hoteli Morje in Center Portoroža - z dnevnega reda sveta občine Piran)

Občina Piran v oktobru

• Gospa županja Vojka Štular se je, očitno po tehtni analizi volilnih rezultatov, iznenada odločila upoštevati voljo občanov: tako se je z dnevnega reda seje sveta občine Piran, bila je 14. oktobra, zadnji hip odločila umakniti kar štiri (!) lokacijske načrte: Marino Portorož, Center Portoroža, Park Cvetje, Hoteli Morje, ki so letošnje poletje močno razburkali ne le lokalno, temveč tudi širšo slovensko javnost. In kakšna je županjina utemeljitev za marsikoga presenetljiv umik ponesrečenih načrtov? Štularjeva pojasnjuje, da nekatere predlagane spremembe v prostoru tehnično niso izvedljive, da se druge ne izidejo stroškovno, do tretjih ima okolje-varstvene pomisleke, predvsem pa načrti niso družbeno sprejemljivi. Skratka: za opis neprimernosti predlaganih (in umaknjenih) lokacijskih načrtov se županja poslužuje tako radikalnih argumentov, kakršnih si pred dvema mesecema še pri Portorožanu ne bi upali izustiti.

(Naš komentar: še malo pa bo Vojka postala prava Portorožanovka.)

• Nekateri člani ZLSD (Patrick Vlačić, Sebastjan Jeretič) pa so se na seji občinskega sveta vneto trudili dokazati, da takšnih lokacijskih načrtov v resnici nikoli niso nameravali sprejeti, da so jih kritične pripombe javnosti zgolj prehiteli, prav za prav da so bile preuranjene in odvečne. Andrej Babnik (Zveza za Primorsko) je takšna pojasnila zavrnil kot neutemeljena in jih označil za čisto politično kameleonsvo (Babnik: »Če ne bi bilo javnosti, ne bi reagirali!«), saj so isti svetniki, ki sedaj odklanjajo sprejetje predlaganih načrtov, le nekaj mesecev pred tem - s sprejetjem srednjeročnega plana občine Piran - blagoslovili prostorske spremembe, ki so zajete prav v spornih, v zadnjem trenutku umaknjenih lokacijskih načrtih. **(Naš komentar: ugibamo, kakšna barva bo najbolj modna letošnja jesen in zimo.)**

• Člani piranskega občinskega sveta pa so na svoji zadnji seji doživeli pravo degradacijo lastnega dostojanstva: predstavnik Hotelov Palace, gospod Edvard Lesnik, je namreč po razpravah svetnikov izjavil, da je slišal same floskule in neumnosti. Nenavadno neotesano izrazoslovje za poslovneža o partnerju, od katerega naslednji hip pričakuje naklonjenost in podporo pri sprejemanju lokacijskega načrta (v tem primeru za hotel Palace). Neverjetna je bila tudi (ne)reakcija predsedujočega, podžupana gospoda Saša Šramla (LDS) – gospa županja je bila iz upravičenih razlogov odsotna - in ostalih svetnikov, ki so na žaljive kvalifikacije ostali brez besed. Če denimo ne cenijo sebe, pa bi lahko zaščitili vsaj integriteto in dostojanstvo občinskega sveta kot najvišjega demokratičnega organa lokalne samo-

Novi Francičevi knjigi

Piranski pisatelj Franjo Frančič je izdal dve novi knjigi. Pri ljubljanski založbi Karantanija je izšla knjižica Dražen in jaz. Gre za simpatično zgodbo za mlade, z glavnim junakom, ki se iz »štoraštega« fanta s trdim delom in vztrajnostjo razvije v odličnega košarkarja. Hkrati je knjiga pravi literarni spomenik pokojnemu hrvaškemu košarkarskemu virtuozu Draženu Petroviću. V samozaložbi pa je izdal kratki roman Zgodba o uspehu. Gre za tekst, ki ga niso hoteli objaviti v nobenem časopisu ali reviji, zavrnila pa so ga tudi številne založbe. Pripoveduje o tem, kdo vlada na slovenski literarni sceni, kako se delijo nagrade, o vezani trgovini in klientelizmu. Knjiga je literarni odgovor na slovensko politično realnost, v kateri nam z brutalno brezobzirnostjo vlada peščica ljudi. Spremno besedo je prispeval Denis Poniž.

(až)

uprave!

(Naš komentar: Kdo bo branil čast od ljudstva izbranih predstavnikov, če si je ne znajo sami?)

• V nadaljevanju 14. oktobra prekinjene seje občinskega sveta, čez teden dni, se je Edvard Lesnik (ko je zadevo najbrž prespal ali pa so mu sodelavci povedali, kaj se spodobi oziroma kakšne so osnove poslovne diplomacije in vljudnosti) piranskim svetnikom opravičil za neprimerne besede, s čemer pa ni mogel izbrisati neprijetnega vtisa, ki ga je pustil s svojim teden dni starim nastopom. **(Naš komentar: Če bodo investitorji v ogenj pošiljali tako »podkovane« diplomate, se jim lahko kaj rado zgodi, da jim še kdaj spodsne.)**

• Na zadnjem sklicu občinskega sveta občine Piran so v prvem branju (svetniki so sicer zavrnili predlog, da bi dokument sprejeli po hitrem postopku) obravnavali tudi spremembe lokacijskega načrta za garažno hišo na Arzah, pri piranskem pokopališču. Svetnikom je bilo predlagano, naj namesto načrtovanih poslovnih prostorov v zadnji etaži, za katere med kupci menda ni nobenega zanimanja, zgradijo neprofitna stanovanja, katera naj bi prodali republiškem stanovanjskemu skladu. Ta rošada v obliki spremembe namembnosti zgornjega predela parkirne hiše je seveda predvsem poskus čim bolj častno in brez prehudih finančnih bremen rešiti zgrešeno nalozbo, za katero je vladajoča koalicija pred gradnjo zatrjevala, da ima popolnoma »pokrito finančno konstrukcijo«. Nikakor pa ni dopustila razprave, kdo je za tak fiasko odgovoren.

(Naš komentar: Morda bi bila res še najboljša rešitev, ki so jo predlagali nekateri svetniki, denimo Gašpar Gašpar Mišič, da bi nad novo garažo preselili pogrebno dejavnost Okolja ali pa kar njegovo celotno dejavnost.)

LUMA ŠPORT

TRGOVINA in SERVIS KOLES

Zimska oblačila za kolesarje

PORTOROŽ-LUCIJA, Obala 127 (v križišču)

URNIK: vsak dan od 9. do 12. in od 15. do 19.
sobota od 9. do 12.

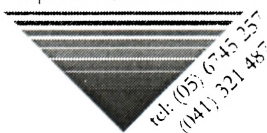
Tel.: 05 677 10 70

e-mail: lucmag@siol.net

Spletna stran: www.lumahrvatini.si

Kozmetika Jana Novak s.p.

Lepa cesta 1, 6320 Portorož

Nega in ultrazvočna terapija obraza

Nega telesa

Ultrazvok in vakum terapija telesa

Elektro stimulacija obraza in telesa

Depilacija

Manikura

Pedikura

Refleksna masaža

Tui-na masaža

Solarij

Infrardeča savna

Presenetljivi preobrat rezultatov letošnjih volitev tudi v naši občini

Rezultati volitev v državni zbor letošnjega 3. oktobra so povsem upravičeno osupnili marsikaterega lokalnega politika, ne nazadnje pa tudi tukajšnjo javnost, vdano v inertnost domače politične scene in nevajeno presenečenj. Tokrat pa je vodilna politična sila v občini – ZLSD oziroma njena kandidatka, županja Vojka Štular, katera si je upravičeno nadejala državnoborskega delovnega mesta - na presenečenje večine povsem pogorela. Prejela je namreč skromnih 1239 glasov oziroma 16,82 odstotkov glasov vseh, ki so se udeležili volitev, kar v primerjavi z lokalnimi volitvami pred dvema letoma pomeni naravnost katastrofalen rezultat.

ZLSD (oziroma njena predhodnica, KP Slovenije), če nekoliko karikiramo, vsaj od leta 1945 ni dobila tako skromne podpore piranskih občanov. Še pred dvema letoma je sedanja županja s 4335 glasovi (50,5 odstotkov) na lokalnih volitvah dosegla naravnost superiorno zmago. Tokrat, s skorajda štirikrat manjšo bero, pa naravnost neverjeten debakel. (Sicer pa ne gre zanemariti, da se je spreminjanje okusa volilcev lahko zaslutilo že pri letošnjih pomladanskih nadomestnih volitvah v svet krajevne skupnosti Portorož, ko so kandidati ZLSD v tekmi s člani *Liste za Portorožana*, ki so dobili absolutno večino, doživeli prvi večji poraz.) Kam neki so torej poniknili glasovi njenih dovčerajšnjih privržencev? Očividci znajo povedati o očitni bledici nekaterih najvidnejših lokalnih pripadnikov ZLSD takoj po soočenju z volilnimi rezultati, kot bi se že videli, kako morajo začeti z iskanjem drugih služb. Razlogov za takšen županjin poraz je seveda več. Najenostavnejši zaključek bi bil, da se ljudje zasitijo enih in istih politikov, da si pač zaželi novih obrazov in novega vetra. Toda to je zagotovo poenostavljanje; veliko pomembnejši razlog je najbrž iskati v dejstvu, da je **Vojka** (kot jo sicer popularno kličejo njeni privrženci) zagovarjala prostorske akte, ki so očitno zapostavili javni interes. V predvolilnem obdobju, ko se je o predlaganih lokacijskih načrtih v javnosti razvila vse bolj glasna in polemična razprava, je bilo zanimivo opazovati - vsaj pri *Portorožanu* smo dobili tak občutek - kako so jo zapuščali njeni dosedanji zavezniki (denimo LDS). Nazadnje je kazalo, kot bi jih, te nesrečne projekte, sicer zelo neprepričljivo in z veliko muko, zagovarjala edino le še Vojka. Prav

za prav je treba izpostaviti zvičajno ravnanje pripadnikov lokalne LDS v času predvolilne kampanje, ki so se med polemiko o prostorskih aktih rajši zatekli v zaroto molka in se delali, kot da nimajo z njimi nič, čeprav so jih na začetku bolj vneto zagovarjali kot županja. Takšno distanciranje od v javnosti popljuvanih prostorskih aktov je LDS z okoli 2000 glasovi (skoraj 30 odstotkov) seveda prineslo niti ne nepričakovano volilno zmago, kar glede na trende v državi sploh ni slab rezultat. Končno se je LDS na lokalni ravni splačala že tradicionalna anemičnost in brezbarvnost. Toda resnici na ljubo je treba povedati, da je pri LDS doslej še zmeraj veljalo pravilo: zmaga na volitvah v državni zbor pomeni obvezno izgubo na lokalni ravni. No, volilcem pa zdaj ostane upanje, da tokratni zmagovalec, dr. **Marko Pavliha**, ne bo ravnal enako kot njegova strankarska predhodnica, **Jaša Zlobec**, ki je takoj po izvolitvi leta 1996 rajši odšel za veleposlanika ali dr. **Dimitrij Rupel**, ki se je rajši zavalil na fotelj zunanjega ministristva (nazadnje pa zamenjal še stranko) – oba pa sta bila izvoljena v naši občini - kar pomeni, da je bila občina Piran zadnje desetletje brez svojega poslanca.

Pravi moralni zmagovalec letošnjih volitev s 1409 glasovi (19,13 odstotkov) je seveda bil kandidat SDS, dr.

Alojz Zorn. Rezultat, kakršnega je dosegel, je bil še pred nekaj meseci čista znanstvena fantastika. Roko na srce, ljudje so se, enako kot po vsej Sloveniji, bolj odločali za stranko, to je za SDS, kot za posameznika, v našem primeru dr. **Zorna**. Vendar to niti najmanj ne zmanjšuje njegovega volilnega uspeha. Njegova javna in nedvoumna opredelitev proti predlaganim prostorskim aktom in pretnja z referendumom sta v volilnem telesu najbrž dosegli nek učinek.

Verjetno so bile tokratne volitve korak dalje h kompetentnejšemu odločanju, saj so volilci - vsaj deloma - presojali volilne kandidate tudi po vsebini tistega, za kar so se zavzemali in ne zgolj po »blagovni« oziroma strankarski znamki ali po zunanjem videzu. Dobra plat tega je v upanju, da bodo bodoči volilni kandidati mnogo bolj prisluhnili interesom lokalne javnosti oziroma prebivalcev krajev, kjer so se odločili kandidirati, saj bo od tega, vsaj delno, odvisen tudi volilni rezultat.

Marko Zorman

ČISTILNI SERVIS »KARIN«

- čiščenje prostorov in lokalov
- čiščenje na domu in vzdrževanje vikendov
- čiščenje tekstilnih površin
- urejanje okolice

Goriška ulica 4, Via Gorizia 4
6330 Piran - Pirano - tel.: 031 - 859-917

SERVIZIO DI PULIZIE »KARIN«

- pulizia dei luoghi e ambienti
- pulizia dei appartamenti e delle case
- pulitura delle superfici in tessuto
- manutenzione dell' ambiente esterno

» Več kot čistilnica «

- kemična čistilnica
- šiviljska popravila
- vse za šivanje
- nogavice *Levante* in MURA

okrasni trakovi

bordure

modni gumbi

nogavice

Liminjanska 78 - Športna dvorana Lucija
tel.: 05/677-97-90

O tem, kako je molitev premagala psihoanalizo oziroma ali bo Slavoj Žižek še kdaj prišel v Slovenijo?

Koga sem volil in zakaj?

Nobena oblast ni večna, pa tudi od boga dana ni!

Kralj je mrtev, živel kralj! B. I.

Čudne so bile te volitve, miren predvolilni boj je bil zabeljen samo z enim nepotrebnim predvolilnim ekscesom, novinarji so stavkali, hekerji so vdrl v sistem privatne televizije, ki je edina imela celovečerno oddajo. Čudne

nasprotniki?

Bistven je bil zasuk iz agresivnega govora v prvi polovici leta v Janšev spremenjeni obraz, ki je v zadnjem času postal nenavadno prijazen in državotvoren: nič več omenjanja ekscesnih tem o džamiji, izbranih in sporni meji z Hrvaško. Tudi obupani Podobnikov lov za volilnimi glasovi je šel SDS v prid, saj je z druge linije pobral narodno obrambne volilce. Janševa vztrajna mantra o klientelizmu in korupciji in o bodočnosti, ko bodo vladali do sedaj izrinjeni, se je prijela volilcev, ki jim je očitno presedal arogantni ton vladajoče koalicije, z dolgočasne od prenapolnjenih žepov...

volitve, skoraj evropsko normalne, brez pretiranega navdušenja; samo Jelincič, če bo hotel postati kulturni minister, bo moral ubrati prijaznejši ton s katoliško cerkvijo, pri konfliktnih temah pa bo moral držati jezik za zobmi. Čas je že, da »postrdeči« tajkuni nehajo ropati družbeno premoženje, pa tudi revizija kakšne divje privatizacije bi pripomogla k duševnemu zdravju naroda. Stari politični vrhovodec D. Rupel, večni zunanji minister, je mojstrsko predvidel spremembe v političnem gledališču in iz t. i. levega bloka prestopil v t. i. desni blok ali pa se je prostovoljno pustil izgnati. Ta prestop vsebuje tektonski premik, saj je javnost opozoril, da se je Ropova vlada preveč približala Kučanovemu Forumu 21, ki ima v "lasti" večino slovenskega kapitala. Forum je nastal iz strahu, da bi tujci prekmalu in prepoceni kupili največje slovenske firme, saj bi v tem primeru stara nomenklatura de facto izgubila oblast, managerji mednarodnih korporacij pa bi manj sposobne kmalu nagnali iz upravnih odborov. Zvita in dobro premišljena poteza, ki bo dolgoročno vplivala na porazdelitev moči pod Alpami. Kučan je pravočasno ugotovil, kar Bushevi v Ameriki vedo že dolgo - da kapital narekuje politične smernice in ne obratno, kot v socializmu. Nekaterih se oblast drži, enako kot utesnjuje nedrček devico.

Kaj je temeljna točka, da je SDS tako prepričljivo in nepričakovano pometla z

Žižek je izjavljal, da raje gleda filme, kot pa se ukvarja z usodo Slovenije, kar je potrebno vzeti metaforično, saj bi v normalni državi oblast morala eminentnemu kritiku zagotoviti, da v miru opravlja svoje poslanstvo.

Upam, da se bodo zadržali komunisti, ki so z manjšimi prekinitvami vladali deželi že več kot pol stoletja, malo odpočili. Novo koalicijo pa naj pustijo nekaj mesecev, da se nauči vladati, potem pa jo bomo vsi skupaj začeli opazovati z ostrim in neizprosnim očesom; trdega dela za boljše življenje nas vseh, pa ne bo zmanjkalo ne vladi, ne opoziciji.

Je pa najbrž že jasno, da bomo občasno še naprej pogrešali Drnovškov talent in modrost za sklepanje mirnih kompromisov, manj pa Ropovo ihtavost in mladostniško zaletavost.

Pa še nekaj osebnih utrinkov. Vedno, ko grem na volitve, se počutim odraslo in zrelo. Spomnim se volitev v prejšnjem sistemu, ko sem vedno pripisal na volilni listek: "Prekleti stalinisti, zakaj se niste pobili na Golem otoku?"

Tokrat sem volil marginalne skupine, zbrane v Junjsko listo: invalide, gluhoneme in druge obrôbneže, ki so zaradi žalostne usode pristali na robu. PRAVA, ZRELA DEMOKRACIJA SE KAŽE V SKRBI ZA BOLNE, ONEMOGLE, BREZPOSELNE, ZASVOJENE.... ALI PA JE NI! Moj glas ni bil vržen stran!

Bizjan Igor, volilec

• Človek, ki želi oznanjati družbeno toleranco, jo mora najprej razviti v sebi samem. (slovenski književnik Drago Jančar)

FELOLUX d.o.o

Trgovina, izvajanje in proizvodnja

Padna 5, 6333 Sečovelje

**ELEKTRO, RAZSVETLIJAVNA,
VODOVODNIH,
OGREVANJA,
PLINSKIH,**

Liminjanska 111, 6320 Lucija

Tel.: 05/677-22-82

(v obrtni coni)
Felix & Flavio
GRIZON

Ambiciozni načrti Foruma za gostinstvo in turizem

Drsališče na portoroški ploščadi?

Letošnjega avgusta je skupina malih podjetij s področja gostinstva in turizma ustanovila gospodarsko interesno združenje Forum za gostinstvo in turizem s sedežem v Portorožu.

Kot pravi predsednik **Marino Bak**, je združenje plod večletne zamisli.

»V združenju je trenutno registriranih sedem članov s štirinajstimi lokali. Zanimanje za članstvo pa se stopnjuje. Zakaj smo se organizirali? V prvi vrsti za to, da bomo s skupnimi močmi lažje dosegli zmanjšanje stroškov dobave, zaradi enotne cenovne in kadrovske politike, za skupno promocijo gostinske in turistične ponudbe in za usklajeno sodelovanje z inšpekcijskimi službami, državnimi in lokalnimi oblastmi, ipd. Ne nazadnje lahko s skupnimi močmi prispevamo kraju več vsebine, od raznih prireditev in zabave do skupne promocije, medsebojnega reklamiranja in obveščanja javnosti. Zelo bomo veseli vsake dobronamerne sugestije občanov in obiskovalcev, kako popestriti dogajanje v Portorožu.«

Mlado združenje že ima kaj pokazati. V septembru so uspešno organizirali atraktivno akcijo **Gremo na kavo v Portorož**, ko so ob odprtju črnokalskega viadukta brezplačno ponudili kavo in kremno rezino vsem gostom, ki so plačali cestnino na Kozini ter ob svetovnem dnevu turizma dvodnevno glasbeno-zabavno prireditev **Spektakel na plaži** s kar petnajstimi glasbenimi izvajalci.

»Pospešeno tečejo priprave na **Veseli december**, sklop prireditev in akcij, ki se bodo odvijale v času med Miklavžem in Svetimi tremi kralji. Če nam bo uspelo pridobiti dovoljenja za vse naše zamisli, se bo uresničila naša želja, da bi bil Portorož živahen skozi vse leto.

Od turističnega združenja smo prevzeli organizacijo novoletnega ognjemeta. V načrtih imamo številne zabavne prireditve za odrasle in otroke na planem in v lokalih, med drugim nastop uličnega gledališča **Ane Monroe**. Najbolj atraktivna ponudba pa bo drsališče na portoroški ploščadi.« pravi Bak in dodaja: »V naši občini se ljudje nekako ne zavedajo, da je v turistični promociji na prvem mestu posamezna destinacija. Turista zanima kraj in kaj bo v kraju doživel. To, v katerem hotelu bo spal in v kateri restavraciji bo jedel, je drugotnega pomena. Šele ko bomo v turizmu spoznali, da drug brez drugega ne moremo in da je potrebno ponudbo Portoroža ustvarjati vzajemno, bomo zadovoljni sami s seboj. To samodejno pomeni tudi zadovoljnega gosta.«

Andrej Žnidarčič

* V **Forumu za gostinstvo in turizem** bodo zelo veseli vsake vaše misli in zamisli. Prav vsako bodo sprejeli kot napotek za njihovo delo in trajno medsebojno sodelovanje. Lahko jih naslovite na naslov: **Forum za gostinstvo in turizem**, g.i.z., Obala 20, 6320 Portorož. Za pogovor so na voljo naslednji člani: **Mladen Škerbec** (bar Kapelca), tel. 041/665-881, **Marino Bak** (slačičarna Mignon), tel. 041/697-740 ter **Franjo Žele**, tel. 041/621-678. Vaše zamisli, namenjene novemu združenju, lahko pošljete tudi na uredništvo Portorožana: KS Portorož, Obala 16 6320 Portorož.

Drobne iz Srednje pomorske šole Portorož

* Srednja pomorska šola Portorož je že 58. leto zapored organizirala **Neptunov krst**. Tokrat je Neptun, bog morja in pomorščakov, pri jadralskem klubu Pirat krstil **78 novincev**, med njimi **šest deklet**. Prireditev so že drugo leto organizirali v precej spremenjeni podobi, bolj skromno, manj bučno, bolj »humano«, predvsem pa nekako v ožjem krogu šole. Na šoli z obžalovanjem ugotavljajo, da se ta atraktivna in tudi turistično zanimiva prireditev ne razširja, ampak ostaja vse bolj v okvirih šole. Pri organizaciji prireditve so povsem prepuščeni samim sebi. Žal, turistični Portorož ne pokaže nikakršnega zanimanja za to prireditev. Na pomorski šoli pa bodo vseeno vztrajali, saj krst za dijake, njihove starše, profesorje ter za občane in turiste ostaja nepovnljivo doživetje.

* Dijaki in profesorji šole so se v torek, 21. septembra odpravili na športni dan v **Bohinj**. V lepem vremenu in prekrasnem okolju tega gorenjskega bisera so se v spremstvu vodnikov preizkusili v vožnji s kajakom po jezeru, v raftingu po **Savi Bohinjki**, se razvedrili v plezanju ali kolesarjenju, najpogumnejši so se preizkusili v adrenalinskem parku, mirnejši pa so se sprostili na pohodu okoli jezera. Bilo je enkratno, vsak je lahko zadovoljil svoje želje. Želijo si še takih športnih dni.

* Na šoli se veliko dijakov ukvarja s športi, povezanimi z morjem (veslanjem, jadranjem ipd). Tako so se sredi septembra dijaki **Janoš Hace**, **Jaka Maglica**, **Andrej Glavaš**, **Vito Glavina** in **Jernej Seljak** udeležili regate Portorož - Lignano - Portorož ter se v svoji skupini uvrstili na četrto mesto. Pred tem so imeli jadralni tečaj na jadrnici

bavaria 38 match, katere lastnik in skiper je **Herman Antonič** iz Portoroža.

* Vse znanje se ne pridobi v šolskih klopeh. Tega se zavedajo tudi dijaki in učitelji SPŠ Portorož. Da bi si poglobili strokovno znanje, obiskujejo razstave, sejme, tovarne. V sredo, 6. oktobra so imeli bodoči elektrotehniko-elektroniki in prometni tehniki ekskurzijo. Glavni cilj je bil ogled razstave **Sodobna elektronika v Ljubljani**, ekskurzijo pa so dijaki elektrotehniške smeri izkoristili za ogled tovarne žarnic Iskra ter proizvodnjo tiskanih vezij v Cerknici, dijaki prometne usmeritve pa so v Ljubljani poblizje spoznali železniško ranžirno postajo, kontejnerski terminal ter Železniški muzej.

Peter Štefančič

Avtobuski tudi v lucijsko v obrtno cono

Poklicala nas je Lucijčanka in potožila, da zlasti starejši Lucijčani zelo pogrešajo vožnjo avtobusov skozi lucijsko obrtno cono. Poudarila je, da se ji zdi postavitev postajališča, zdaj, ko skozi to območje teče nova cesta, nekako samoumevna. Poklicali smo **Ljuba Bertoka**, predstojnika občinskega urada za gospodarstvo in turizem, ki nam je povedal, da so tokrat z zamisljivo prehiteli občane. Županja **Vojka Štular** je namreč že sprejela sklep o vožnji avtobusov skozi ta predel Lucije. Tudi s podjetjem I&I, koncesionarjem avtobusnih prevozov, so se o zadevi že pogovarjali. Večjih ovir za postavitev uporabnega dovoljenja za obe novozgrajeni cesti, po kateri bo tekla nova avtobusna proga. Nova smer bo vožnjo med Lucijo in Piranom podaljšala za približno štiri minute, zato bo potrebno obnoviti tudi vozne rede.

(až)

137 kilogramov težka buča

Člani Hortikulturnega društva Portorož so se konec septembra udeležili 7. Bučarijade v Vojniku pri Celju. Zlasti navdušeni so bili nad razstavo buč in drugega pridelka, kjer je bilo resnično kaj videti. Najtežja buča je tehtala nič manj kot 137 kilogramov, najdaljši fižolji strok je v dolžino zrasel 80 centimetrov, najtežja čebula pa je tehtala kar 2,2 kilograma. Tudi sicer je bil program izjemno bogat. Razstavljenih je bilo več kot 70 jedi iz buč, ki jih bilo kajpada moč brezplačno poizkusiti. Vrstila so se predavanja o vzgoji, negi in rabi buč v kulinariki. Večer je popestril nastop pevke **Nuše Derenda** ter izbor Miss Bučarijade. V igri za »misico« so bile tudi portoroške lepotičke **Majda, Silva, Luciana** in **Nada, Luciani** pa je pripadel naslov Miss Bučarijade za Primorsko. Hortikulturno društvo Portorož vabi vse člane na predavanje o kamninah, mineralih, fosilih, ki bo 6. novembra ob 19. uri v Domu Burja (Villa Ventreli) na Seči.

Sašo Mejak

• Če si žalosten, je prijetno, če lahko ležiš v topli postelji in se ti ni treba napejati ali naprezati, mogoče celo skriješ glavo pod odejo in se polagoma predaš žalovanju, kakor veje v jesenskem vetru.

(Marcel Proust)

Teta Jesen trka na vrata

Otroci po šolah in vrtcih so se kaj hitro poslovili od poletja in odprli vrata dobrohotni teti Jeseni, ki v gozdove, na pašnike, polja in vrtove potrese raznovrstne jesenske plodove. Iz teh pa se da narediti marsikaj, le pravih spodbud je treba, domišljije in dobre volje, saj otrokom ustvarjalnosti, tiste posebne "brzine" v njihovih glavicah, ne manjka. Na posnetku so učenci 2. a razreda lucijske devetletke na tehnični dan, ko so namesto ob abecedi in računih pouk veselili in razpoloženi preživeli ob svoji stojnici s teto **Jesenjo**.

Tekst in foto: Lea Kalc Furlanič

Dan Farosovih odprtih vrat

Ob letošnjem občinskem prazniku so člani društva "Faros - Univerze za tretje življenjsko" obdobje Piran slovesno odprli preurejene in dodatne prostore v Fazanski 1 pri lucijski osnovni šoli. S tem so pridobili več učilnic in pisarno, kar bo omogočilo nemoteno izvajanje programa. Člani so se še posebej razveselili centralnega ogrevanja, ki bo zagotovilo boljše počutje in manj prehladnih obolenj. K prijaznejšemu videzu pa prispeva tudi lepo urejena okolica, za kar gre zahvala prostovoljnemu delu članov ter številnim sponzorjem, ki podpirajo njihovo dejavnost. Ob dnevu odprtih vrat društvo ni moglo prikazati vsega svojega pestrega programa. Predstavile so se klekljarice s svojimi bogatimi čipkarskimi izdelki ter likovniki z izborom svojih del. Vzdušje je bilo pristrčno in prijateljsko, požrtvovalne članice pa so pripravile vrsto kulinarčnih dobrot.

Poleg številnih članov društva so se vabilu na dan odprtih vrat odzvali **Sašo Šraml**, podžupan Občine Piran, **Milica Maslo**, predstojnica Urada za družbene dejavnosti, **Atilio Radojkovič**, predstojnik Urada za splošne zadeve, **Karmen Pines**, predstojnica Urada za gospodarjenje s stavbnimi zemljišči in investicije, **Mojca Brank**, predsednica društva Pristan iz Kopa in drugi prijatelji Farosa.

Dragan Milkovič

Ustavite zidarje!

Ob cesti, ki se spušča v Piran, raste škarpa. Gradi jo mariborsko podjetje za urejanje hudournikov. Spominja na kraške zidove na gmajni. Človek pomisli, da bo zdaj zdaj zagledal trop ovac. A za ovinkom zasije mesto Piran, umetnina stoterih mojstrov, ki so v stoletjih gradili z ljubeznijo in občutkom za lepoto.

Škarpa pred Piranom je kot brazgotina na lepem obrazu. Je znamenje, da je z odgovornimi nekaj hudo narobe, morda celo razlog, da Italija opozori Evropsko skupnost na uničevanje romanske dediščine. Škarpa je druga napaka. Prva je gradnja ceste pred leti, ko so ranili hrib. Fliš, ki je v zemeljskih nedrih trd in obstojen, se na svetlobi kruši in sesiplje.

Zavod za spomeniško varstvo ne ve za ta poseg. Notica o škarpi je bila objavljena na spletni strani slovensko-morje.net že 1. oktobra, nanjo je opozorila portoroška komisija za področje urejanja in zaščite naravnega in urbaniziranega prostora, Boris Šuligoj pa je o njej pisal v Delu.

Mojstri za hudournike še kar naprej zidajo.

Nada Kozina

Sanje o UNESCO

Pirančani razmišljajo, kako bi spravili svoje mesto na seznam Unesca. Italijansko mesto Ravenna denimo slovi po starokrščanskih svetiščih, uvrščenih na Unescov seznam. Če se sprehodiš po mestu, čutiš, kako se meščani zavedajo dragocene kulturne dediščine. Negujejo tudi tisto, kar ni na Unescovem seznamu. Unesco so sami.

Če prihajaš slučajno iz Pirana, se čudiš: v mestu ni glasne in cenene glasbe, na tleh ni pasjih drekov in čikov, na ulicah je vesel vrvež, veliko obiskovalcev je v muzejih, galerijah in cerkvah, koncerti so že sredi belega dne... Polne so kavarne, v njih ni glasbe, sliši se le polglasno kramljanje.

Najprej morajo piranski meščani doumeti, da živijo v mestu, vrednem, da bi bil uvrščen na seznam Unesca. Najprej morajo sami doživljati mesto kot kulturno dediščino, potem lahko to pričakujejo od drugih.

Garažna hiša na Arzah

Na oktobrski seji so občinski svetniki razpravljali o usodi nedokončane garažne hiše na Arzah. Garažni del stavbe, ki je v sedmih kleteh, že deluje, nadzemni del pa žalostno zeva v nebo. Investor, to je komunalno podjetje Okolje, je nameraval urediti pritličje v poslovne prostore in jih prodati. A ko je šlo zares, se je zalomilo. Nihče ni bil pripravljen kupiti prostorov za postavljeno ceno. Zato je občinska uprava dala svetnikom v razmislek, da bi nad garažo zgradili dve etaži stanovanj - nekaj bi jih prodali, nekaj pa bi jih občina razdelila kot socialna stanovanja. Lepa misel, a bivati ob pokopališču ni najbolj spodbudno. Pa čeprav je pokopališče tako lepo, kot je piransko.

Si predstavljate, da stanujete nad garažno hišo, ob pokopališču pa še na cestnem križišču?

Pa čeprav dobite socialno stanovanje? Pravijo, da se darovanemu konju ne gleda v zobe. Pa vendar!

Svetniki niso bili ravno navdušeni nad zamisljivo. Razmišljali so, da bi bilo primernejše, če bi bili v pritličju poslovni prostori - cvetličarna, prodajalna pogrebne opreme, pogrebni zavod, kamnoseška delavnica in gostilna. Investitor je priznal, da bi bila taka ponudba ob pokopališču res pravšnja, a kaj, ko se zato podjetniki ne zmenijo. Spet se je izkazalo, da si stojita nasproti dva interesa, tržni in javni, in da nikakor ne najdeta skupne poti.

Svetnik Gašpar se je domislil: »Zakaj pa ne bi Okolje preselilo svoje uprave v pritličje garažne hiše, stavbo, v kateri zdaj domuje, in je na tako imenitni točki - ob morju v Fornačah - pa prepusti tržno bolj zanimivi dejavnosti?« Odgovoril mu ni nihče.

In kdaj se bodo spomnili, da bi uredili parkirišče še v prostorih nad zemljo?

Nada Kozina

Potovanje v središče zemlje (po Julesu Vernu)

Zakaj je garažna hiša na Arzah (pod Arzami) na pol prazna? Ali je predaleč od središča mesta? Je, a če ni drugih, bi morala biti tudi ta dobra. Je predraga? Ni. Polprazna je, ker je neumno zgrajena. Le kdo si upa peljati sedem nadstropij pod zemljo? Normalen človek misli, da ne bo prišel nikoli več ven. In če se odpravlja na pokopališče, mu je sploh tesno in nelagodno to dolgo zavijanje po spirali proti središču zemlje.

Teni Computers **Teni d.o.o. Portorož**
Liminjanska 96
tel: 05/6778-300
fax: 05/6773-225

e-mail: info@teni.si <http://www.teni.si>

Servis in prodaja računalniške opreme

PIRAN PIRANU

Zgodilo se je na ta dan

Jutranje sonce še ni osušilo mokre Župančičeve ulice, ko je vrvež, kakršnega so bili v Piranu vajeni okoli srednjega veka, ko je klicar napovedal zvišanje davkov, prebudil prav vse, tudi tiste, ki so bili še zabuhli. Ne dež, ki je vztrajal še noč pred tem, ne meglica, ki se je z njim združila in trčnarila do jutra, nista zmogla kljubovati iskreni želji ljudi po prazniku nad prazniki. Prazniku vrnitve Pirana svojemu, mediteranskemu načinu življenja, pa četudi le za en sam samcat dan. Moč te želje je bila tolikšna, da je zahrbtno, škodoželjno združbo dežja in meglince kmalu razblinila v nič.

Sejem bil je živ. Poln veselih ljudi, ki kupujejo, prodajajo, barantajo, si nazdravljajo, bentijo, jadikujejo, ogovarjajo. Nikjer avtomobilov, le široki nasmehi, »kliki« z najno-

Piran je bil ta dan poln malih princev, ki so gledali s srcem. In srce se je ustavilo ob mnogih predmetih in izvabilo: »Glej, točno takšen obešalnik smo mi imeli pred štiri-desetimi leti«, ali »/joj, tašen klobuk je mela moja nona. Ma pošlušite, kolku to stane?«, ali »Porka špinca, mi smo pa vse to že zdavnaj zmetali v kanto, kakšna škoda«, ali »Ma to su bli težki ampak lepi cajti ...« In

brez vsakega drugega povoda, kot le tega, da se imamo mediteranci na naš pravi mediteranski način lepo in radi. Bolj zato, da lahko mediteran spoznajo in občutijo tudi tisti, ki jim usoda žal ni bila naklonjena in jih je poslala živet nekam v Ljubljane, Velenja, Maribore ... Bolj zato, da si vsaj z očmi sežemo v roke, pozdravimo starega prijatelja, ki se je nekoč zaradi trenutka slabosti odselil v Lucijo in žal tam ostal osamljen v gneči. Pa zato, da eden ob drugem pojemo porcijo ribic, kakršne znajo pripraviti le Marjo in fantje iz Oradele. Zato, da zverno do najmanjših podrobnosti, kaj se je vse komu in njegovi družini zgo-

Duša društva Anbot Natalija Planinc verjetno baranta za ceno soda z znanim obrtnikom Janezom Šabcem.

vejšimi digitalnimi slikozajemniki, hvalisavo dvignjene vrečke z drobno, ravnokar kupljeno starino, modrovanje o tej ali oni razstavi, izvabljanje zvokov iz samostojno izdelane »grgralke«- nunalce (temu staremu iz kanele izdelanemu Istrskemu »inštrumentu« bi nadvse težko rekli piščalka), prepričevanje o pravi letnici starih fotografij Portoroža ali Pirana, nerganje nad premajhnimi porcijami sardel (da o prekratkih decijih belega niti ne govorimo). Pred malim notranjim pomolom, ki so ga ta dan krasila druga najlepša »bitja« na svetu (tako za ženskami), torej stare lesene barke, je Anton na star način najprej pletel pravo pravcato vrv, potem je z njo na pravi pravcati stari način pletel pravo pravcato mrežo tako, kot so jo pletli naši nonoti. Lajnar je navijal svojo lajno in dajal takt »kvačkaljkam«, ki so zaradi kratkega, tričetrtinskega takta, kvačkale temu primerno drobne vozle. Za večje vozle in prtičke je seveda potrebno zamenjati takt. Ob enem samem, pa četudi dolgemu kapučinu nikakor nisi mogel naštetati vsega, kar se je ta dan dogajalo med Rokovim in Tartinijevim trgovom.

že so tekle ure in ure dolge debate o ribičih, solinarjih, nekdanjih pobalinstvih, morju, starih Pirančanih, starih časih, novih časih, novih Pirančanin, morju, današnjih pobalinstvih, mobilinarjih, ribičih ...

Vsem, ki smo bili na tem prazniku, je bilo popolnoma vseeno, kaj je bil povod za takšen dan. Želimo si le, da bi jih bilo več. Več tudi

dilo, saj brez teh informacij mediteranci ne moremo funkcionirati. Nenazadnje tudi zato, da bomo seveda ob naslednji kavici vse te strogo zaupne podatke tudi strogo zaupno povedali naprej.

Piranske ulice so bile končno spet živahne.

Da, 25. september leta 2004 je bil res nepozaben dan. Natanko takšen, kot ga lahko pripravijo le ljudje, ki resnično ljubijo Piran in njegove ljudi. Za res velike stvari niso potrebne ne občine, ne inštitucije, ne oblast in ne denar. Potrebno je le veliko srce. Da, res je, bistvo bi očem ostalo skrito, če ne bi obstajali v Piranu ljudje s takimi srci, kot ga imajo Natalija in člani društva Anbot. Naloga oblasti in nas Pirančanov je le ta, da jim priskočimo na pomoč, vedno in povsod.

Sime

Hrup in vonjave iz Pyros bara?

Poklicala nas je starejša Pirančanka in povedala, da se kljub številnim pritožbam stanovalcem nad nočnim hrupom in smradom, prav nič ne premakne. Prijave pristojnim organom več kot očitno končajo v predalih.

»Že dve desetletji se v Partizanski ulici na razne načine borimo proti nevshečnostim, ki izvirajo iz Pyros bara, vendar prav nič ne zaleže. Nočni hrup s terase, vibracije, ki jih povzroča bučna glasba v stenah poslopja, cigaretni dim, ki skozi stene prodira v zgornja nadstropja, povzročajo življenjske razmere, nevredne človeka. Cele noči ne moremo zaspati. Celo poletje zaradi hrupa in smrada živimo pri zaprtih oknih.« je pripovedovala Pirančanka in v isti sapi pripomnila, da v Piranu sploh ne gre le za Pyros.

»Skoraj pred vsako hišo je gostinski lokal in bližnji stanovalci zaradi neobzirnih lastnikov živijo v katastrofalnih življenjskih razmerah. Piran je že tako staro mesto, brez sonca in zraka. Vse te nevshečnosti nam še nižajo življenjski standard. Imam občutek, da nas, kot ljudi, sploh ni in da gre le za občinske in podjetniške blagajne,« je sklenila gospa.

(až)

Pokopališče, bivališče mrtvih ali kraj spomina

Piransko pokopališče je premajhno. Že leta razmišlja občinska oblast o novem pokopališču kje drugje... pač stran.

Mrtve so v sivi davnini pokopavali v zemljo ob ognjišču, da je mrtvi ostal v skupini in da se ne bi zmanjšala moč skupine. Pozneje so pokopavali zunaj, na vzvišenih mestih. Tako so izrazili spoštovanje do prednikov. Ne do njihovih teles ampak do njihovih duš! Spomin na prednike je tisto, kar šteje, kar nas vodi, da pred vklesane črke položimo cvetje in prižgemo svečo. Na pokopališču se zavemo, kaj je od umrlega ostalo v nas.

Za verujoče smrt ni nekaj zoprnega, je častni odhod, pisatelj Fulvio Tomizza bi rekel odhod v boljše življenje, Indijanci pa v večna lovišča.

Danes vlada kult mladosti, moči in javne veljave. Govoriti o mrtvecu je že kar nespodobno. Nanj pozabimo prav hitro, kot na stvar, ki jo odvržemo v smetnjak. Na pokopališče gremo, ker se tako spodobi in da se znebimo nekega nejasnega nelagodja. Misel na starost in na smrt nam je neprijetna. To je eno od znamenj naše globoke pogreznjenosti v potrošništvo in v sedanost. Čedalje več stvari je, ki jih

zavržemo. Čedalje manj imamo starih stvari, na katere bi nas vezal kak spomin ali čustvo in ki bi jih lahko predali svojim vnukom. Čedalje manj je spomina na prednike. Čedalje bolj smo izkoreninjeni in negotovi. Čedalje bolj smo usmerjeni v vidni, čutni svet. Vse bolj se omejujemo na razumsko dojetje in zanemarjamo intuicijo, tisto bogastvo, ki ždi v nas in čaka na naše trkanje, da pride na dan in oživi v nas življenjske sile, želje po etičnem delovanju in doživljanju umetnosti.

V Piranu sta društvi Anbot in Prijatelji zakladov sv. Jurija, so še druge skupine ljudi in posamezniki, ki brskajo po zemlji in iščejo porezane korenine, da jih povežejo z našimi dušami, lebdečimi v brezkončnosti. Morda bo spet priteknel sok iz korenin in pognal našo rast, da bomo bolj zdrava in srečna družba.

Nada Kozina

V garažni hiši prva ura brezplačna

Ob Dnevu mrtvih pri piranskem pokopališču ne bo posebnega prometnega režima, saj so v piranskem javnem podjetju Okolje, upravljalcu objektov, nedavno uvedli celoletne ugodne pogoje parkiranja za obiskovalce pokopališča v novi garažni hiši.

Prva ura parkiranja je brezplačna, ob pogrebih pa sta na voljo dve brezplačni uri. Za vsako naslednjo uro bo v obeh primerih potrebno odšteti 150 tolarjev. Na voljo so tudi zelo ugodni mesečni abonmaji. Domačini, »vikendaši«, študenti in najemniki stanovanj bodo odšteli 2.000 tolarjev, invalidi in športniki – obiskovalci bližnjega stadiona pa celo samo 1.000 tolarjev. Do pokopališča vsakodnevno ob 9. in 11. uri vozi brezplačni avtobusek.

Noč čarovnic ali HALLOWEEN

Praznik 31. oktobra se zadnja leta iz Amerike širi tudi pri nas. A korenine tega starodavnega običaja segajo v starodavno Britanijo in Irsko, v čas Keltov. Ti pa so živeli tudi na naših tleh, torej je povsem možno, da je bil običaj tu že enkrat doma. Za Kelte je bil ta večer zadnji v poletju in predvečer novega leta. Kot pravi izročilo, je na ta večer gospodar mrtvih sklical zle duhove, duhovi mrtvih pa so obiskali svoje bivše domove. Ljudje so prižigali kresove z namenom, da bi se obvarovali pred duhovi. Tradicijo so v Ameriko prinesli emigranti. Simbol tega običaja je izdobljena buča z izrezanimi očmi, nosom in groteskno smejočimi usti, v kateri gori sveča.

Nada Kozina

Pizzerija Zlato sidro
Obala 111 Lucija

Odprta vsak dan od 11. do 23. ure

Se priporoča s pestro izbiro pic
in drugih jedi.

Golf igrišče v Sečovljah? Ne hvala!

Izgradnja golf igrišča je velik poseg v okolje, saj ga lahko popolnoma spremeni. Rastlinske in živalske vrste, ki so prej naseljevale področje, po posegu nimajo več naravnega življenjskega okolja. Tu ne srečamo detelje, regrata in drugega plevela, pa tudi ne krta, deževnika, polža in drugih manjših živih bitij, ki so vključena v prehranjevalno verigo ptic in manjših sesalcev (lisic, zajcev, ježev in poljskih miši). Ker zaradi velikih odprtih travnatih površin večina živali nima več skrivališč pred plenilci, pobegne drugam. Prej bivalno in prijazno okolje jim predstavlja nevarnost. Golf igrišča postanejo okolje brez življenja.

Golf igrišča v Sloveniji že nekaj časa ne beležijo polnega obiska, pogosti pa so tudi dnevi, ko tam ni nobenega igralca. Golf igrišče brez spremljevalne dejavnosti (brez nastanitvenih zmogljivosti in gostinske ponudbe), ne more biti rentabilno, kar se lahko sklepa tudi iz izjave predstavnika podjetja Golf Istra: »Igrišče za golf naj bi urejali le pod pogojem, če bodo lahko zgradili ustrezno število apartmajev, saj se jim sicer naložba nikakor ne bi izplačala.« (Delo, 05.03.2004) Obstaja torej sum, da je prikriti namen celotnega projekta le izgradnja in prodaja apartmajev ob golf igriščih, saj ne kaže, da bi bil golf v Sloveniji rentabilen. Potencialni igralci na golfišču v Sečovljah bodo med svojim obiskom bivali v portoroških hotelih ali pa v apartmajih, ki se bodo zgradili v neposredni bližini igrišča. Tam se bodo prehranjevali in koristili vse hotelske storitve, saj bo igranje golfa zajeto v ceni hotelskega/apartmajskega paketa. Zagovorniki golf igrišča v Sečovljah zavajajo, da bodo imeli Sečovljani z oddajanjem zasebnih apartmajev igralcem golfa, profit. Zmotno je prepričanje, da lahko golf igrišče v Sečovljah prispeva k razvoju kraja, saj je jasno, da se namerava golfišče graditi kot dopolnitev turistične ponudbe portoroških hotelov.

Kaj se skriva pod zelenimi tratami golfišča

Gradnja golf igrišč je pogojena z uničenjem naravnih površin. Med naravovarstveniki je splošno znano dejstvo, da so golf igrišča največji onesnaževalec podtalnice. Za vzdrževanje travnatih površin je potrebna uporaba velike količine pesticidov in umetnih gnojil, ki zastrupljajo okolje in so nevarni za ljudi. V Ameriki je bilo pripravljenih veliko študij na to temo, v katerih so ugotovili, da se na nekaterih igriščih porabi tudi do 1,5 tone kemikalij letno, kar je osem do desetkrat več kot za intenzivno kmetovanje. Vsi ti strupi predstavljajo nevarnost za igralce in vse tiste ki se zadržujejo v bližini igrišča. Strupi počasi prodirajo v tla in zastrupljajo podtalnico, ki konča v morju in rekah. Tako se pesticidi vključijo v prehranjevalno verigo prebivalcev. (*New Scientist*).

Za vzdrževanje travnatih površin so potrebne velike količine vode. Za golf igrišče, kot ga nameravajo zgraditi v Sečovljah, je v sušnem obdobju potrebnih 2000 kubičnih metrov vode na dan. To pomeni, da bi golf igrišče v 24. urah porabilo toliko vode, kot mesto z 8000 do

9000 prebivalci (*po Associazione Europea del Golf*). Zaradi pomanjkanja vodnih virov je vprašljivo namakanje travnatih površin. Črpanje vode iz podtalnice pa lahko v krajih v bližini morske obale povzroči vdor morske vode v podtalnico, kar ima trajne posledice na okolje.

Iz zgoraj navedenega se da sklepati, da golf igrišča niso tako zelena, kot nam jih želijo prikazati njihovi zagovorniki. V Evropi že obstaja 6.200 golf igrišč. Evropa je lahko dosegljiva, zato bi veljalo razmisliti in našim potencialnim turistom ponuditi nekaj novega, zanimivega in ekološko sprejemljivejšega, česar še ni v naši bližnji okolici.

Barbara Bradaš P.

Viri:

• *Bent Schack Iversen iz International Centre for Pesticide Safety*
http://www.ecsinc.com/uw/inter_uw/exp/golf.htm

• (*New Scientist*)

• *Associazione Europea del Golf*

• <http://www.antigolf.org/>

Pohod z baklami med predori Porečanke

V soboto, 18. septembra 2004 v večernih urah je portoroško društvo »Jaz sem najboljši« drugič zapored organiziralo pohod z baklami med predori od Izole do Portoroža po trasi (progi) ozkotirne železnice Parenzana (Porečanka). Namen pohoda je združevati ljudi in jim omogočiti prijetno druženje in medsebojno spoznavanje. Pohoda se je uradno udeležilo kar 154 ljubiteljev sprehodov in druženja, dejansko pa jih je bilo še veliko več. Najstarejši pohodnik je bil star 77 let, najmlajši pa 3 leta. Večina pohodnikov je bila iz piranske občine,

veliko pa jih je bilo tudi iz Izole in Kopa. Prišli so tudi od zelo daleč, iz Ljubljane, Vrhnike, Sežane ... Ob zaključku pohoda so pripravili kulturni program. Mladi harmonikarski virtuoz Andrea Bursič je veselo raztegnil svoj »meh«, udeleženci pa so se posladkali z »najdaljšo rolado v tunelu«; dolga je bila 3,5 metra in so jo komajda stisnili na dve gasilski mizi.

(až)

(mk)

Priznanje za mejni prehod Sečovlje

S prireditvijo v prekmurskih Gederovcih se je končala vsakoletna akcija ocenjevanja mejnih prehodov, ki jo pripravljajo Turistična zveza Slovenije, Radio Maribor in Radio Koper. V konkurenci mednarodnih mejnih prehodov s Hrvaško je priznanje za najboljši in najbolj urejen mejni prehod prejel MMP Sečovlje. Komisija, ki je ocenjevala zunanji videz, dostop do servisov, ažurnost mejnih organov, urejenost in obnašanje uslužbencev ter splošni vtis, je bila zlasti navdušena nad ocvetličanim čolnom ter solinarsko samokolnico, ki krasita sečovljski mejni prehod.

Piran je zrastel na soli. Ta rek je večpomenski. Najprej pomislimo na zaslužek, ki ga je prinašala sol in potem na razcvet Pirana, ki se še sedaj zrcali v arhitekturi in se blešči iz arhivskih dokumentov. A najpomembnejše, kar je ustvarila sol, je piranska skupnost. Sol je zgradila močan socialni kapital, to je zaupanje, solidarnost in trdno povezanost med ljudmi. Tudi to odseva v mestu: Piran je imel že davno svojo državico, mestni statut, tlakovane ulice, javne vodnjake, lekarno, bolnišnico, zavetišče, šole in vrtnice, javno skladišče, bratovščine, veliko lepih cerkva...

Iz vode v solinah so lahko Pirančani pričarali solne kristale le s skupnimi močmi. Skupaj so gradili soline in jih vzdrževali, se žrtvovali za njihov obstoj in za sol.

Danes se soline utaplajo. Na njih gospodarijo ljudje drugega kova. Ob pogledu na soline jim oči ne žarijo od zanosa, jim srca ne grejejo spomini. V ušesih jim šelestijo bankovci, pred seboj vidijo prazno ozemlje. Ob pogledu na sesute hiše so otožni, a v njih misli so že nove hiše, vanje stopajo ljudje z daljnogledi in fotoaparati...

V Sečovljah se živi danes slabše kot pred desetletji. Ni več kinodvorane, kulturnega doma, kmetijske zadruge, trgovina je le še ena, mejni prehod ustvarja kolone vozil, birokrati so pregnali s ceste prodajalce naravnih dobrot. Domačini ne smejo več obdelovati polj v dolini, mladine je malo...

Soline se utaplajo in Sečovljani z njimi. Z njimi izginja tudi del Pirana in Benetk.

V Sečovljah bo bolje, ko bodo Sečovljani spet prijeli v roke *gavere*. Kajti soline niso samo tisto, kar se blešči na morski plitvini. So kulturna dediščina domačinov. So ljudje, njihovo znanje in njihova ljubezen, njihova podzavest. S solinami so prežeti vsi štirje viri zaznave - razum, podzavest, čuti in čutila, pa

tudi duhovna dimenzija. Razum nam pojasnjuje, v podzavesti je spravljeno znanje prednikov, čuti sprejemajo vonj, šume, okus..., čustva nas grejejo, duh nas povezuje.

Soline domačinom niso le vir zaslužka, so del njih, so način življenja. Stapljajo dulce et utile. Brišejo današnji bipolarni pogled na

življenje, ki deli čas dela in trpljenja od časa počitka in zadovoljstva. Soline so trdo delo in zaslužek, hkrati pa bogastvo in veselje.

Zato bojo soline spet zaživele samo, če jih oživijo domačini, Sečovljani. Ne Pirančani, ker v njihovi krvi skorajda ni več krvi solinarjev. Solinarji so v Sečovljah. Soline so njihov modus vivendi. So kvas njihove družbe. Vsaj bi lahko bil.

Oživitve solin je pogoj za prepoved Sečo-

velj. V solinah je kapital – ekonomski in socialni. To je temelj razmišljanja o oživitvi solin kot o opori za gradnjo socialnega kapitala.

Kar se sedaj dogaja v solinah, sili domačine k razmisleku: kako živijo danes, kako bi, če bi se uresničili načrti, in kako, če bi uresničili svojo VIZIJO. Niso zadovoljni z današnjim stanjem, načrte čutijo kot grožnjo. Ali imajo VIZIJO?

Nada, Peter, Marjan in Valter

Samo za člane - Members only

Če bodo hoteli Sečovljani še stopati po svojem kraju, se bodo včlanili v klub igralcev golfa, plačali letno karto za sprehod po solinah, kamera jim bo sledila čez letališče,

iskali bodo prehod čez magistralno cesto do morja. Sečovljani, potomci ponosnih in svobodnih solinarjev!

Hotel s petimi zvezdicami?

Stanovalci Stare ceste 12 za portoroškimi Termami so od odvetnika **Bojana Hojnika** prejeli obvestilo, da živijo v hotelu s petimi zvezdicami. Kot so izvedeli, je odvetnik Hojnik to informacijo dobil od stanovskega kolega **Roka Muniha**, ki zastopa Hotele Palace v postopku v zvezi s problematiko lastništva poslopja na Stari cesti 12 v Portorožu. V obvestilu je zapisano naslednje: »Prebivalci Stare ceste 12 zasedajo hotelske sobe GRAND HOTELA PALACE in sicer njegovo senčno stran, zato so dolžni povrniti stroške v višini 12 milijonov tolarjev.«

»Tako! Občani Portoroža, zdaj veste, zakaj se je toliko gradilo v Hotelih Palace, zgradili so tudi hotel za stanovalce Stare ceste 12! Ob dejstvu, da ima to poslopje pet zvezdic, se sprašujemo, kakšen šele mora biti hotel s štirimi ali tremi zvezdicami«, pravi stanovalec Stare ceste 12, gospod **Drago Pišek**, ki se je pred nekaj leti prav zaradi nerešenega vprašanja lastništva stanovanj v stavbi Elvira Vatovec na Stari cesti 12 že obrnil na varuha človekovih pravic, pred piransko občinsko palačo pa je med prvomajskimi prazniki iz protesta tudi gladovno stavkal.

KULTURNA DEDIŠČINA

Naši vnuki bodo podedovali kulturno dediščino, če jo bomo znali ohraniti mi in sedaj.

Zdi se, da naš odnos do dediščine počasi zori, vsaj v Piranu je to čutiti.

Najnižja stopnja odnosa do kulturne dediščine je, če jo uničujemo. Tako ravnamo, ker je ne poznamo ali smo usmerjeni v nove stvari ali smo le neozaveščeni. Če imamo to srečo, da nam kdo odpre oči, dediščino opazimo. Potem je ne uničujejo več. Začnemo še sami nanjo opozarjati, celo ponášamo se z njo. Sčasoma raste v naših očeh njena vrednost. Začnemo gledati pod prste tistim, ki so odgovorni za vzdrževanje in obnovo. Potem se želimo vključiti v pre-novo. Hočemo zvedeti več o tem bogastvu, ki je bilo v naših očeh še do včeraj nekaj starega, razpadajočega in odveč. Hočemo sodelovati. Tako kulturna dediščina obogati naše življenje. Prijetna je zavest, da ohranjaš, kar si podedoval, morda popraviš napake svojih prednikov, s ponosom sprejemaš tujce, ki občudujejo, kar z ljubeznijo neguješ.

Ob prvem novembru razmislimo o prednikih in o vsem, kar so nam prepustili. Nikar naj nas ne zmoti, da morda živimo v hiši, v kateri so nekdaj živeli povsem drugi ljudje, ki so govorili in mislili drugače. Ne gre za družinske vezi, ampak za civilizacijske. Pri pojmu prednik je poudarek na pred-bitu, ne na pred-roditi. Tako kot bodo za nami živeli za-namci. Ni toliko pomembna sorodstvena komponenta kot časovna.

Pržižiganje sveč je lepo simbolično dejanje, ki obvisi v zraku, če naših dobrih misli ne udejanimo v resnici.

Bivamo na križišču prometnih in civilizacijskih poti. Naši sosedi pripadajo različnim jezikovnim in kulturnim skupinam in sicer Romanom, Germanom, Slovanom in Madžarom azijskega porekla. Vsi so številčnejši, na večjem ozemlju in tudi močnejši od nas. Če pogledamo nazaj v zgodovino, pa so bili ves čas do Slovencev, eni bolj drugi manj, agresivni in osvajalci. Le Hrvatoma tega ne moremo očitati.

Navkljub takšnim neprijaznim okoliščinam nam je po tisočletnih sanjah uspelo ustanoviti tudi lastno državo, česar ni uspelo mnogim večjim narodom (denimo **Kataloncem**). Sosedom, s katerimi torej nimamo ravno dobrih zgodovinskih izkušenj, smo se že po desetletju samostojnosti priključili v zahodnih ekonomskih in varnostnih povezavah. Samo Hrvaška je še izven njih. Z njo nas vežejo sorodni kultura, jezik, vera in dobro ter solidarno sosodstvo še iz časov kmečkih uporov, turških vpadov, življenja v prejšnji skupni državi in istočasnega osvobodilnega in osamosvojitvenega boja. Kljub tako bogati dediščini pa se danes in tu ob Piranskem zalivu na kopnem in na morju dogajajo incidenti, ki ne obetajo nič dobrega. Če ta mejni medsosedski problem damo pod drobnogled, so pred nami naslednja dejstva:

- ta zaliv je že tisoč let Piranski zaliv in se, enako kot za Reški, ve, čigav je (za lase privlečena Savudrijska uvala je le ceneni ponaredek, ki pove vse o avtorju in njegovih namerah);

- Savudrija in Kaštel sta bila do ukinitve Svobodnega tržaškega ozemlja (STO) oziroma cone A in B del ozemlja občine Piran, potem pa sta bila nasilno, protipravno in nelegalno priključena Hrvaški (samo naivneži ne vedo, da se v totalitarnem sistemu, kakršen je vladal v bivši Jugoslaviji, take stvari zgodijo samo po ukazu vrhovnega poveljnika, ta pa je bil Hrvat);

- enako kot je imela Slovenija že prej, pred osamosvojitvijo, ima tudi sedaj prost dostop na odprto morje (pridobljene pravice se ne morejo manjšati): posegaje po tej vitalni pravici in dobrini ima značaj agresivnega in sovražnega dejanja proti sosedu;

- na kopnem so bile upoštevane katastrske meje, ob morju pa teh meja Hrvati ne priznavajo, kar pa so seveda dvojna, pristranska in krivična merila;

- ob osamosvojitvi sta parlamenta obeh držav sklenila, da ostanejo meje med državama enake, kakršne so bile med obema republikama že prej, v času SFRJ;

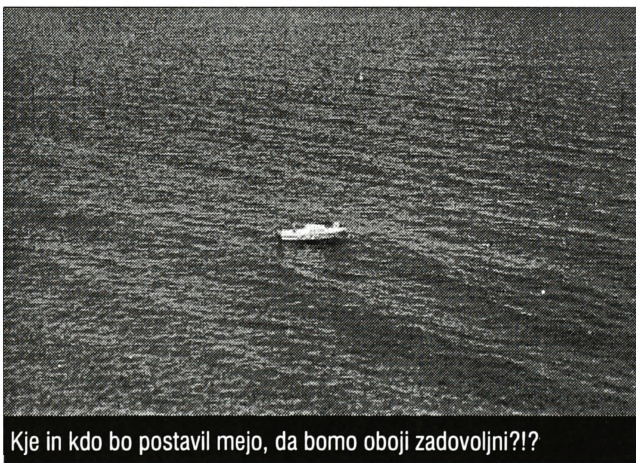
- v obdobju nekdanje Jugoslavije je bil Piranski zaliv v celoti pod nadzorom slovenske policije;

- Hrvaška je v SFRJ policijsko nadzorovala morje južno od Savudrijskega rta, Piranskega zaliva pa nikoli;

- če bi Hrvaška uspela v svojih namerah glede Piranskega zaliva, bi sosedi povzročila škodo, ki bi tisočkrat presežala pridobljene koristi zase in bi zgodovinsko dobrososedstvo spremenila v sovraštvo. To se zgodi vedno, ko sosed sosedu zapira ali samo ovira pot, po kateri je ta prej hodil v svet in se po njej vračal domov.

Koliko ksenofobni smo Slovenci

Naš medijski prostor že dalj časa obvladujejo levi skrajneži, ki Slovincem dopovedujejo, da smo ničvredno in najbolj ksenofobno

Kje in kdo bo postavil mejo, da bomo oboji zadovoljni!?!?

ljudstvo na svetu. Alergični so na vse, kar je pristno slovenskega (sicer pa - zakaj naj bi bila slovenska podalpska nacionalna zavest nekaj zavrženega, italijanska podapeninska ali denimo španska podpirenejska pa ne?!). Dopovedujejo nam, da sovražimo manjšine, Rome in marginalne skupine drugače usmerjenih. Brez napak ni nihče. (Da smo slabši od sosedov najbrž dokazujejo »manjše« pravice in »manjša mera« zaščite narodnih manjšin v Sloveniji, kot jih je deležna slovenska manjšina v Italiji, Avstriji in na Madžarskem.) Obnašajo se in govorijo tako, kot da se »izbris« ni zgodil v Srebrenici, ampak v Ljubljani in bi **Carla del Ponte** glavne obtožence iskala med slovenskimi osamosvojitelji. Za Rome pa ljudje terjajo zgolj enako apliciranje zakonov kot za ostale državljane. Kako nasilni smo do tujcev pa se najbolje kaže v tem, koliko tujih ozemelj smo osvojili in kako smo slovenski jezik vsiljevali drugim narodom.

Slovincem bi upravičeno lahko očitati le Avsenikovo glasbo, še zlasti pa tisto Na Golici. Proslavljamo priključitev Primorske k matici in pišemo po hribih zgodovinsko preživele napise, Primorsko pa istočasno že mečemo na smetišče zgodovine. Pozabljam pa, da smo zaradi izravnavanja z ozemlji, ki so jih zapustili »ezuli«, na drugi strani meje, v Italiji - predvsem v korist Hrvaške - pustili velik del Primorcev, Primorske in morske obale. V času, ko smo Slovenci izgubljali etnična ozemlja, so bili Hrvati v stalni ekspanziji. Z odhodom »ezulov« so etnično čistili mesta severno od Zadra in pohrvatili Istro. Ob osamosvojitvi so z ognjem in mečem etnično očistili še krajine. Slovincem so vzeli vsaj Savudrijo in Kaštel. Ob prostranem hrvaškem morju pa segajo še po Piranskem zalivu in slovenskemu izhodu na morje. Če se ne bomo nehali umikati pred njimi, nam bo ostala le še neka zaprta vodna površina, ki ne bo več morje. Tisti, ki so ob Vilneški izjavi vpili na **Rupla**, naj se vprašajo, kakšnim grožnjam bi bili brez nje v zalivu izpostavljeni. Najbolj pa smo postali nevarni sami sebi. Hrvati imajo Tita in Tudžmana, slovenska oblast pa se je - tako kot proti **Maistru** - obrnila proti vsem, ki so kaj velikega storili za Slovenijo. Če

s takšnim mazohizmom ne bomo prenehali, se nam slabo piše. Čas bi že bil, da ponosno in glasno pred vsemi narodi sveta pričnemo prepevati najlepšo himno na svetu, ki pravi: »Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan, da koder sonce hodi, prepir iz sveta bo pregnan; da rojak prost bo vsak, ne vrag, le sosed bo mejak«.

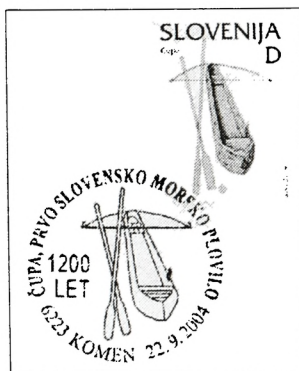
Jakob Čemažar

Slovenci in morje

Pozoren bralec bo v tekstu **Jakoba Čemažarja** našel zapis: »Pozabljam pa, da smo zaradi izravnavanja z ozemlji, ki so jih zapustili »ezuli«, na drugi strani meje - predvsem v korist Hrvaške - pustili velik del Primorcev, Primorske in morske obale.« Naj v potrditev tega zapisa dodamo še sledeče: letošnjega 22. septembra je bil na pošti 6223 Komen ob izidu redne znamke iz serije »Slovenija,

TURISTIČNI KOTIČEK

Evropa v malem« v uporabi tudi žig z motivom znamenite čupe, najstarejšega slovenskega morskega ribiškega plovila, ki spada med ribiške znamenitosti svetovnega pomena. Uporabljali so ga menda že pred **1200 leti**, ohranila sta se le dva taka čolna, eden v Trstu, drugi, bolj ohranjen, pa je v lasti Slovenskega etnografskega muzeja v Ljubljani. V preteklosti so plovilo uporabljali slovenski ribiči med Trstom in Timavom. Dvojezični žig so uporabili tudi na italijanski strani meje, na pošti Devin (34013 Duino), kjer so predstavili tudi novo knjigo **Bruna Volpija Lisjaka**, ki govori o čupi – avtor jo je omenjal že v knjigi »Vonj po morju«. Redno znamko s tem motivom sta snovalca serije dr. **Janez Bogataj** in **Miljenko Licul** pripravila že leta 1998, pa je bil njen izid zaradi nekaterih pomislekov zavrnjen. Teh pomislekov očitno ni več. Aprila 1999 je bila ilustracija zavrnjene znamke motiv dotiska dopisnice ob razstavi o slovenskem morskem ribištvu med Trstom in Timavo v muzeju Bistra pri Vrhniki. Tako kot takratni dotisk sta tudi tokrat spominsko izdajo pripravila skupaj Jadralski klub Čupa iz Sessljana in Slovensko filatelistično društvo **Lovro Košir** iz Trsta (avtor **Janko Štampfl**). Slovenci res nismo bili veliki osvajalci svetovnih oceanov, z morjem pa vendarle že dolgo živimo. (MJ)

Večeri v Kavarni Avditorija

V okviru »Kavarniških večerov«, ki so letošnja Avditorijeva programska novost, je v Kavarni Avditorij gostoval dr. **Artur Štern** z gosti **Katjo Pegan**, direktorico koprškega gledališča in **Rudijem Bučarjem**, mladim glasbenikom iz Izole. Komunikativni, skoraj počestno sproščeni voditelj je sogovornika brez težav »odprl«, mojstrsko iz njiju izvil spontanost. Gosta sta brez nepotrebnega modrovanja spregovorila o svoji poklicni karieri, razkrila pa sta tudi prenekateri drobci iz njunega zasebnega življenja. Večer sta z nekaj glasbenimi vložki popestrila člana skupine **Ter-rafolk** (violina, kitara), z dramskim vložkom pa je nastopila tudi igralka **Jolanda Pinterič**. Kdor je bil na kavarniških večerih prvič, se je iz prve roke prepričal, da Portorož ni tako pust, kot radi zatrjujejo privoščjivci.

(až)

Poletna turistična sezona je za nami in marsikoga bo zanimal pregled letošnje zasedenosti naših domačih zmogljivosti. Naj vas zato najprej seznanimo s podatkom, da portoroški hoteli premorejo 5.034 ležišč.

V letošnjem juliju in avgustu je bilo 273.947 nočitev, kar pomeni 88 odstotno skupno zasedenost, iz česar je razvidno, da letošnja poletna sezona ni bila najboljša. Če vprašate katerega od turističnih delavcev, vam bo povedal, da je bila še slabša kot lanska. Spreminja pa se tudi struktura gostov in dolžina letovanja. Vse več prihaja k nam gostov z vzhoda in vedno manj gostov preživlja pri nas daljše počitnice. Včasih so gostje ostajali po 10, 14 ali celo 20 dni, zadnji dve leti pa večinoma »korakamo« z 1, 2, ali 3 dnevi počitnic. Občutek imamo, da naš kraj postaja tranzitno postajališče, s čemer se seveda ne bi smeli zadovoljiti.

Prav tako je bil občuten upad gostov v zasebnih namestitvah, saj je bil dobro zaseden le mesec avgust. V portoroškem Turistično informativnem centru, od koder smo tudi dobili statistične podatke, žal nimajo podatka o zmogljivosti (številu ležišč) privatnih namestitev (pri manjših zasebnih sobodajalcih). Iz statističnih podatkov pa razberemo, da je bilo v mesecih julij in avgust v privatnih namestitvah 14.538 domačih ter 37.320 tujih

nočitev. Se vam zdi to veliko?

No, vsekakor je pred nami obdobje, v katerem bomo lahko razmišljali, kaj bi bilo še dobro storiti, da bi naš kraj lahko resnično s ponosom nosil naziv »najlepši slovenski turistični kraj«.

Letošnja ukinitve vstopnine na plažo je bil vsekakor dober začetek, naprej pa ...

Na koncu pa naj vam zaupam, da sem imela možnost kar nekaj gostov povprašati, kaj jih je zaneslo v naš Portorož. Če povzamem, bi se odgovori glasili: vseč nam je, ker je tu veliko zelenja, narava je zelo lepa; prihajamo, ker je to za nas najbližji obmorski kraj in se nam ni treba dolgo voziti; zaradi prijetne klime, lepe narave in prijaznih ljudi; mnogo lepega smo slišali o Sloveniji od prijateljev in smo prišli.

(Tudi) od nas pa zavisi, da gostje ne bi odšli, vsaj ne tako hitro in ko bi odšli, da bi s seboj ponesli zadovoljstvo in željo po vnovičnem obisku.

Veselo na delo, da bo drugo leto mesto gostov imelo!

Heidi Mikuš

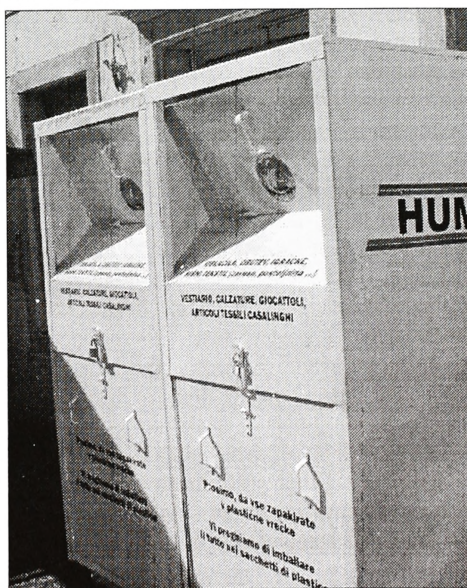
Novi zabojniki za stare obleke

Ko ste zadnje tedne po omarah brskali za toplejšimi oblačili, ste zagotovo naleteli tudi na marsikaj, česar ne boste več potrebovali. Pred poletjem ste to shranili, ker vam je bilo žal še uporabne artikule metati v smeti. Sedaj pa lahko pomagate reševati tegobe tistih, ki bi jim vaše stare obleke prišle še kako prav. Javno podjetje OKOLJE Piran d.o.o. se je dogovorilo za sodelovanje z mednarodno dobrodelno organizacijo **HUMANA**, ki je že več let prisotna tudi v Sloveniji. V občini bomo na več lokacijah namestili posebne zabojnike, v katere lahko odlagate stare obleke in izdelke iz tekstila, stare čevlje ter stare igrače. Zaradi lažjega odvoza je pomembno le to, da jih odlagate v plastičnih vrečkah. Zabojniki bodo postavljeni na naslednjih lokacijah:

-**PIRAN**: Zelenjavni trg in avtobusna postaja,

-**PORTOROŽ**: Fizine (nad črpalno, pri ekološkem otoku) ter avtobusna postaja

-**LUCIJA**: Vojkova ulica (križišče s Podvozno cesto) in Obala (med čistilno napravo in slaščiarno Bučko).

UMIKANJE TURIZMU KO VSE SPODLETI, MRTEV KIT V PIRANSKEM ZALIVU

Ena od nalog ekonomije je proučevanje problemov nadomeščanja enega gospodarskega faktorja z drugim, pa da oceni učinke selitve proizvodnih potencialov iz ene gospodarske panoge v drugo, od enega k drugemu gospodarskemu subjektu. Ugotavlja se torej, koliko koristi in bogastva pride ali odide s tovrstno selitvijo ter kakšne posledice povzročajo ta gibanja.

Zaradi lažjega razumevanja moramo najprej odgovoriti na vprašanje, kaj je bogastvo. Nekdo je bogat, če ima veliko na ta ali oni način koristnih reči. Ta koristnost je lahko kaj očitna: če ima udobno hišo, ima pač streho nad glavo, če ima delnice mu podjetje vsako leto izplača ustrezni del dobička, če ima svojo jahto, si lahko privoščiti počitnice, kakršnih si večina ljudi ne more privoščiti. Še več, če proda nekaj svojega imetja, lahko še več denarja porabi za še udobnejše življenje, kot bi ga imel sicer. Nasprotno od tega pa večina ljudi živi od dohodka, ki jim ga prinaša njihovo delo; ti ljudje si seveda ne morejo privoščiti brezdelja. Del bogastva, s katerim lahko razpolagajo, je majhen in nezanesljiv.

kako uporabljamo skladišča soli? Kaj naj v sedanjem času z njimi?

V občini Piran smo se v 70-tih letih zdaj že preteklega stoletja zavestno odločili, da bomo dali prednost razvoju turistične in gostinske dejavnosti. Od tedaj dalje je skrb za vse druge gospodarske dejavnosti podrejena tej opredelitvi. Še več. Možnosti za njihov razvoj smo nerazumno omejevali in jih nespametno prepuščali drugim. Pretiravali smo do te mere, da sedaj na območju občine Piran ni več nobene pomembne gospodarske družbe. Iz nekdanje gospodarsko najmočnejše občine z najbogatejšimi občani postajamo tretjerazredna občina v državi. Zaskrbljujoče je, da se tisti, ki smo jim zaupali skrb za našo prihodnost, tega sploh ne zavedajo. Obnašajo se - in mi vsi z njimi - enako kot v časih, ko se je o piranski občini povsod govorilo v presežnikih. Drugi vidijo, da so se pri nas razmere spremenile, le nam se zdi, da je vse po starem, ne spregledamo, da se je marsikaj

poslabšalo.

Za dogajanja v zadnjih 35-tih letih bi navedel le nekaj ugotovitev.

Kaj se je dogajalo z naravnim bogastvom v občini Piran?

Piranske soline, Rudnik v Sečovljah, Kmetijska zadruga, Ribiška zadruga, Vrtnarija... so v 80-tih letih še pomenili pomembne gospodarske dejavnike. Predstavljali so seveda tudi veliko bogastvo. Bile so to prodorne dejavnosti in v njih je delalo veliko dobro plačanih ljudi. Opuščenega sečoveljskega rudnika nismo z ničemer nadomestili, kmetijsko zadrugo smo oddali koprski, ribiško

pa izolski občini, na portoroško vrtnarijo smo sramotno pozabili. Na žrtvovanih lucijskih solinah, na mestu porušenega velikega skladišča soli je zraslo stanovanjsko naselje, *Degro* in *TPC*, marina, avtokamp, zdravstveni dom, teniški stadion, go-kart steza... *Sečo-*

okolja in gmotne pomoči ni mogla preživeti. Sedaj jo dokončno zapirajo.

Kaj se je dogajalo s fizičnim bogastvom?

Ladjedelnica in vse tiste dejavnosti, ki so delovale na prostoru v njeni bližini - tovarne *Salveti*, *Mehanotehnika*, *Istrametal*, magistralna cesta, znanstveni observatorij in institut na *Bernardinski rebri*, številni stanovanjski in športni objekti - so se morali umakniti bernardinskemu gostinstvu in turizmu. Ladjedelnico smo predali Izoli (namesto, da bi jo premestili na območje opuščenega rudnika), druge dejavnosti niso bile nadomeščene. V gradbeni dejavnosti je bilo zaposlenih več kot petsto delavcev. Velike hčerinske družbe *Stavbenika*, *SCT*, *SGP Gorice*, *Komunalnega podjetja Piran...* so se umaknile turizmu in stanovanjski gradnji, ki jo je potreboval turizem. Številna druga občinska podjetja (s področja trgovine, prometa, obrti...) pa denarne zavode so prevzela podobna koprška podjetja, banke in zavarovalnice. Ogromen gospodarski potencial, ki ga je predstavljala *Splošna plovba* je presahnil. Veliki investicijski potenciali, ki jih je imela Igralnica *Casino* so se preusmerili v druga območja: Lipico, Ljubljano, Maribor, Koper... Naložbe *Casinoja*

veljske in *strunjanske soline* skupaj z *Lero*, portoroškimi skladišči soli in nekdanjo *Drogino* upravno stavbo vidno propadajo - iz nekdanje pomembne gospodarske dejavnosti se spreminjajo v dotirano. Solinska klima in solinsko blato (fango), pa termalna voda iz vrtin predstavljajo ogromen zdravilni in s tem tudi gospodarski potencial. Namesto da bi občina spodbujala nadaljnje raziskave in pripravo načrtov za koriščenje tega naravnega bogastva, dopušča posameznikom zaustavljanje njihove ekonomske izrabe. *Marikultura* se je, denimo, razvila, vendar brez opore lokalnega

Nekdanja Drogina upravna stavba ostaja prazna.

v občini Piran so se zaključile z izgradnjo marine. *Avditorij*, *letališče*, *stari hotel Palace* je *Casino* privezal k občinskim jaslīm. Podobno se je zgodilo tudi s *Casinojevim* sponzorstvom (kulturnih in športnih institucij, različnih prireditelj...). Kot da bi vitalnost *Casinoja* v piranski občini usahnila. ☞

Od tega, kar je bilo povsem piransko, smo izgubili bolnišnico, zdravstveno šolo... Za našo občino nepopravljiva škoda je nastala z odhodom *Droge* v Izolo, ljubljanskim prevzemom *Degroja* (obeta se, da bomo, žal, izgubili komaj pred nekaj leti pridobljeno *Turistično*, ki so jo zvalili v Izolo).

Kaj se dogaja s človeškimi viri?

Ta pomembni dejavnik bi bilo treba posebej obravnavati, zato naj omenim samo nekaj dejstev. Gostinstvo in turizem rabita sorazmerno malo visoko specializiranega znanja. Bolj od tega je potreben poseben – gostoljuben – odnos do gostov in turistov. Delo v turizmu pa je po drugi strani dokaj težavno in terja veliko samoodpovedovanja delavcev za sicer sorazmerno skromen zaslužek. Veliko drugačnega znanja, predvsem ustvarjalnega, katerega si s šolanjem pridobijo mladi domačini, tu skorajda ni več mogoče izrabiti. Velika vlaganja – predvsem družin – v šolane kadre so za občino Piran izgubljena, ker se odlivajo (odhajajo) tja, kjer so možnosti izbire zaposlitve, pogoji dela ter zaslužka pa boljši. Gostinska dejavnost sama ne prenese visokih stroškov dela, zato tudi ni možnosti, da bi lahko z njo domačini dobro zaslužili oziroma se v njej zaposlili. Izčrpavanje obstoječih kadrov, pa tudi način organizacije dela po sistemu »proizvodnje storitev«, ki zmanjšuje obseg medčloveških odnosov oziroma živega in neposrednega stika med gostitelji (delavci) in gosti, že sedaj odvraca goste.

Opozoriti je treba še na socialne posledice oziroma nevarnosti, ki jih bo povzročilo prihajanje cenene delovne sile iz drugih predelov, predvsem iz tujine. Učiti bi se morali iz izkušenj, ki smo jih doživeli v sredini 70-tih let. Ni

odveč tudi ugotovitev, da naša gospodarska "monokultura" najbolj krni, pravzaprav onemogoča, naše največje bogastvo – človeške vire.

Interesne skupine

PID-i, pooblaščenke investicijske družbe, imajo samo tolikšno število delnic vsakega posameznega podjetja, da imajo odločilno vlogo pri upravljanju cele skupine. Upravljajo in odprodajajo pridobljeno imetje z namenom vlaganja. Odločno na njihovi strani je tudi tukajšnji menedžment, ki v vseh teh letih ni bil sposoben ustvariti nobene materinske družbe v tej dejavnosti. Še več, vsaj posredno je odgovoren za razpustitev *Turistične organizacije Portorož (TOP-a)*, ki je bila v 80-tih letih daleč največje in najkompleksnejše turistično in gostinsko podjetje v takratni državi. Zato ni čudno, da so dejavnost najprej razbili in da so kasneje »odvečni« del hotelskih zmogljivosti prodali ter spremenili v počitniška stanovanja. Druga interesna skupina se je ukvarjala z lastninjenjem in nato s prometom tistih nepremičnin – predvsem počitniških domov in tudi stanovanj –, ki so jih "občani" (prej v občini Piran prijavljeni vikendaši) odkupili po t.i. *Jazbinškovem zakonu*. Posledica tega je zmanjšanje turističnih zmogljivosti, števila stalnih prebivalcev in veliko povečanje neproduktivnih počitniških stanovanj. Koliko je bilo resničnih migracij (odselitev iz občine) ni znano, vsekakor pa so se proizvodni potenciali v občini močno zmanjšali.

Umikanje turizmu je doživelo nepričakovani epilog: ne le da so turistične zmogljivosti glede na 80-ta leta sedaj razpolovljene, žalostno je tudi to, da se koristi in dobički, ki ga še ustvarjata gostinstvo in turizem,

odlivajo drugam. V najbolj turistični občini ni nobene materinske družbe, so samo hčerinske.

Novo interesno skupino, ki bi rada občino Piran povsem pozidala, sestavljajo v glavnem isti protagonisti. Skladno s svojimi nadaljnjimi cilji so se "organizirali" tako, da bodo lažje privatizirali (si prisvojili) velik del tistega bogastva, ki je še občinsko in splošno javno bogastvo. Njih namera je dokaj jasna pa (v demokraciji) tudi legalna. Nenajavljena privatizacija (lastninjenje) naj bi zajela tisti, povsem naravni in javni del bogastva (ki je v splošni lasti občanov in državljanov oziroma občine ter države), katerega pa – od ljudstva izvoljena – oblast slabo varuje in ga – zaradi zasebnih koristi – vsaj do pred kratkim je kazalo tako (kako bo v naprej, bomo še videli), ne namerava (vsaj ne dovolj odločno) braniti. Prej nasprotno. Razglašajo se za tiste, ki bi radi gospodarsko rast v občini Piran premaknili z mrtve točke. V sicer z dnevnega reda oktobrske seje sveta občine Piran zadnji hip umaknjene lokacijske načrte so – samo kot slepilo – dali vrisati veliko grandioznih, a neizvedljivih gospodarskih objektov. Samo zato, da bi "v njihovi senci" lahko zgradili tiste, ki jih bodo zlahka prodali kot počitniška stanovanja in se okoristili z ogromnimi investicijskimi prihodki.

Dokaj očitno je, da je del izvoljenih upravljavcev splošnega – javnega in občinskega imetja – prešla na stran tistih, ki sestavljajo interesno skupino, o kateri je govora. Zanimivo bo sedaj spremljati, kako se bo izvoljena občinska oblast obnašala in odločala po, za nekatere presenetljivemu, umiku spornih lokacijskih načrtov z dnevnega reda seje piranskega občinskega sveta.

Rafael Dodič

SPLOŠNA PLOVBA, podjetje za mednarodne pomorske prevoze in storitve v pomorskem prometu d.o.o.,
Obala 55, Portorož,
se ob 50. obletnici zahvaljuje vsem, ki so kakorkoli prispevali k njenemu razvoju.

PIZZERIA SAN CARLO

SEČA 81A

PIZZE

MARGHERITA (pelati, mozzarella)	1000
ZELENJAVNA (pelati, mozzarella, mešana sveža zelenjava)	1100
LIGHT (pelati, mozzarella, sveži paradižnik, parmezan)	1100
TUNA (pelati, mozzarella, tuna)	1200
ŠUNKA (pelati, mozzarella, šunka)	1200
ŠUNKA GOBE (pelati, mozzarella, šunka, gobe)	1200
ZLOBNA (pelati, mozzarella, slanina, sveža paprika, feferoni)	1200
4 LETNI ČASI (pelati, mozzarella, šunka, gobice, olive)	1200
4 SIRI (pelati, mozzarella, gorgonzola, gauda, parmezan)	1200
MORSKA (pelati, mozzarella, rakci, školjke, kalamari, tržaška omaka)	1200
ISTRSKA (pelati, mozzarella, suha salama, pršut, olive, tartufi)	1400
KRAŠKA (pelati, mozzarella, suha salama, pršut, olive)	1300
KMEČKA (pelati, mozzarella, suha salama, slanina, gobice, koruza, jajce)	1300
CAPRICIOSA (pelati, mozzarella, šunka, gobice, artičoki)	1200
SAN CARLO	1400
(pelati, mozzarella, gorgonzola, slanina, suha salama, melancani, sveža paprika)	
CALZONE (pelati, mozzarella, šunka, skuta)	1200
Z GAMBERI (pelati, mozzarella, gamberi, tržaška omaka)	1200

DODATKI

• pelati, tržaška omaka, čebula	50
• olive, melancani, koruza, artičoki, paprika, jajce, kečap, tatarska omaka, dvojno testo, parmezan, kapre, kislá smetana, gobe	100
• šunka, suha salama, slanina, gorgonzola, pikantna salama	200
• pršut, dvojni sir, gamberi	300
• tartufi, losos	400

Male pizze so za 100 SIT cenejše od velikih.

SOLATE

SOLATA SAN CARLO	600
zelena solata, gobice, šunka, tatarska omaka, parmezan, jajce, mozzarella	
GRŠKA SOLATA	600
zelena solata, paradižnik, kumare, sveža paprika, feta sir, olive	
SOLATA PO ŽELJI: mala 450 / velika 600	

PIZZA NA DOM 677 51 05

10 PIZZ = 10 kuponov = PIZZA GRATIS

TESTENINE

PO NAPOLITANSKO	1000
PO BOLONJSKO	1200
ALLA CARBONARA	1200
PO MEXIKANSKO	1200
Z MORSKIMI SADEŽI	1200
S ŠTIRIMI SIRI	1200
Z LOSOSOM	1500
S TARTUFI	1500
Z GAMBERI	1200
S TUNO	1200
S PRŠUTOM in TARTUFI	1600
MESNA LASAGNA	1200
ZELENJAVNA LASAGNA	1200
GRATINIRANE TESTENINE	
PO VRTNARSKO	1200
RIŽOTA Z MORSKIMI SADEŽI	1200

Pri testeninah lahko izbirate med peresniki, rezanci in špageti.

GLAVNE JEDI

PURANOV ZREZEK v gobovi omaki	1500
OCVRT PURANOV ZREZEK s tatarsko omako	1400
ČEVAPČIČI z ajvarjem in čebulo	1400
RAŽNJIČI z ajvarjem in čebulo	1400
SVINJSKA ZAREBRNICA z ajvarjem in čebulo	1400
MEŠANO MESO z ajvarjem in čebulo	1600
KALAMARI NA ŽARU s tržaško omako	1500
OCVRTI KALAMARI s tatarsko omako	1500
OCVRTI OSLIČ s tatarsko omako	1200

Vse glavne jedi strežemo s prilogo!

SLADICE

SLADOLED kepica	120
TIRAMISU'	400
PALAČINKE (marmelada, čokolada)	400
TUFAHIJA	400
SACHER TORTA	500

Vse cene so v SIT in vključujejo DDV.

PIZZA PO ŽELJI - sestavljena po vašem okusu
DNEVNI MENUJI PO 1200 SIT

(juha, glavna jed, solata)

MOŽNOST PLAČILA S ŠTUDENSKIMI BONI !!!

CENIK VELJA ZA HRANO V PIZZERIJI.

DOSTAVO ZARAČUNAVAMO 150 SIT NA VOZŃJO.

odprto vsak dan
12h - 23h

PLAČAŠ 2 DOBIŠ 3

Akcija velja samo za dostavo pizz na dom
v novembru 2004 pri gotovinskem plačilu
(zastonj je najcenejša pizza).

Ne pustimo njive nezorane!

(Dnevu mrtvih na rob)

Angleški antropolog se je na svojem potovanju po Indiji nekega dne sprehajal ob njivi, kjer je oral starejši vaščan. Ustavil se je in možakarju zastavil izzivalno vprašanje: "Če bi vam zdajle nekdo razkril, da vam ostanejo le še trije dnevi življenja – kaj bi storili? Bi se pohiteli zabavat? Molit?" Orač je mirno odvrnil: "Oral bi dalje..."

V tri preproste besede je vaščan strnil globoko življenjsko filozofijo: počnem nekaj, kar je dobro in pošteno in sledim tej svoji poti. Ne spreminjam se, če se spremenijo okoliščine ampak v teh novih okoliščinah ostajam zvest svojemu prepričanju; le tako bodo moja dobra dela pričala, da moj čas ni bil zaman, le tako bo moja njiva zorana in pripravljena, da sprejme semena in sadike tistih, ki bodo prišli za mano.

Do kolikšne mere je sodobni človek sposoben dojeti to modrost in ji slediti? Na tihem, v sebi, cenimo zdrava, pozitivna načela in v bistvu si vsi želimo biti dobri, strpni in priljubljeni; toda neugodne okoliščine nam vse prepogosto služijo bolj kot opravičilo za kršitev teh načel kot pa za njihovo pogumno uveljavljanje v medsebojnih človeških odnosih. Kaj nas zavaja v površnost, ki skali naše studence tudi takrat, ko si tega v resnici ne želimo in nam je včasih kasneje hudo zaradi tega? Kje se konča ponos in začne prevzetnost? Kje se konča zdrav nagon po preživetju in začne sebičnost? Kje se konča preprosto odkljanjanje nasprotnika in se začne strupeno sovraštvo? Kje se konča pogumno zastopanje lastnih stališč in začne brezobzirna borba, ki ne izbira sredstev? Kaj se dogaja z nami, da včasih odvržemo plug in pustimo njivo nezorano, samo da zadostimo kratkim trenutkom zadoščenja, od katerega nam na koncu ostanejo le prazne dlani in grenkoba v ustih, pa čeprav skušamo ves svet prepričati, da smo iz spopada izšli kot zmagovalci?

Optimizem in vera v življenje sta dobri popotnici na poti naših spoznanj in izkušenj. Toda nič ni narobe, ako se kljub temu včasih vprašamo, ali bodo drevesa, ki smo jih sadili ob tej poti, rodila kisel ali užiten sad; bo naše sledi že jutri zabrisal veter ali pa bodo vodile tiste, ki prihajajo za nami in še za njimi in tako naprej, ker tako pač mora biti...

Ne vemo, kje je konec poti in pravzaprav sploh ni treba, da o tem razmišljamo; dovolj smo zreli, da dojemamo naravne zakone. Toda ne glede na čas, ki nam je odmerjen – ne puščajmo za seboj njive nezorane!

Sonja Požar

Dan spomina na mrtve

*Dobrota v besedah ustvarja zaupanje,
dobrota v mislih prinaša globino,
dobrota v dejanjih zagotavlja ljubezen.*

Lao ce

Prvega novembra praznujejo kristjani praznik vseh svetih in se tako spomnejo vseh svetnikov, ki sicer nimajo godove na druge dni. Mi praznujemo dan mrtvih. Ta praznik izhaja še iz časa komunistične Jugoslavije. Tedanji politiki so vedeli, da ne morejo kar tako izkoreniniti krščanske tradicije, pa so spremenili ime praznika in uvedli navado čaščenja umrlih. A mrtvih ne častijo niti afriška plemena! Njihova vera je animizem, anima je duša, torej častijo duše ali bolje rečeno duhove svojih prednikov. Morda bi bilo bolje, ko bi rekli, da častimo dan spomina na mrtve.

V davnini je bil ves čas okoli zimskega sončnega obrata čas mrtvih; njihove duše naj bi se v dolgih nočeh vračale na svet. Člani moških družb so jih poosebljali našemljeni. Krščanstvo je spremenilo pogansko animistično gledanje, tako da je rajne prikazovalo kot "duše v vicah", ki se morajo očistiti grehov, preden smejo v nebesa. Za to naj bi jim bila potrebna molitev živih. Domači so najemali tudi druge, da so molili za njihove rajne, predvsem so to naročali revežem in otrokom; ti so svoj čas hodili od hiše do hiše in ljudje so jih obdarjali z obrednim pecivom. To se je dogajalo predvsem 2. novembra (krščanski dan vernih duš), pa tudi že dan prej (praznik vseh svetnikov). Obredno pecivo je skoraj gotovo ostanek iz predkrščanstva.

Nada Kozina

Napis na grobu ljubljene na pokopališču male istrske vasi

*Prižgal bom tri sveče:
z eno razsvetlim tvoj lepi obraz,
z drugo oči, ki so me tako milo gledale,
s tretjo tvoja usta,
ki so mi povedala toliko lepega.*

NISO IZGUBLJENI

*Kadar kdo od prijateljev ali sorodnikov odpotuje onstran,
pogosto pravimo, da »ga ni več«, in mislimo, da smo ga izgubili.
A za nas ne sme biti tako.
»Njegovo življenje se je spremenilo, ni pa uničeno.«
Ljubezen, s katero nas je naš brat ljubil, resnična ljubezen ostane, ker je zakoreninjena v Bogu, ostane, ker vse mine; s tem svetom vred mineta celo vera in upanje, a ljubezen ostane.
In Bog ni tako ozkosrčen,*

*da bi nam jemal tisto, kar nam je sam podaril v bratu.
Tisti brat, tisti bratje nas še naprej ljubijo, in sicer z ljubeznijo, ki ne omahuje več.
Ne, naši bratje niso izgubljeni.
Tam onkraj so, kakor da bi bili odpotovali z doma in šli v drug kraj.
Živijo v nebeški domovini in v Bogu, v katerem so, se lahko še naprej ljubimo med seboj, kakor nas uči evangelij.*

(Iz: Chiara Lubich: Znati izgubljati, Ljubljana 1983, str. 109)

Za denar je treba delati,

NLB Skladi

NLB Skladi, upravljanje premoženja, d.o.o.
Copova ulica 3, 1000 Ljubljana

z denarjem je treba znati.

Naložba v vzajemne sklade družbe NLB Skladi

vam omogoča preprosto varčevanje z izborom med različnimi varčevalnimi načrti in visoko likvidnost naloženih sredstev. Nudimo vam strokovno pomoč pri izboru vrste naložbe glede na tveganje in pričakovano donosnost naložbe.

NLB Skladi - Svetovni sklad delnic
NLB Skladi - Sklad slovenskih delnic
NLB Skladi - Kombinirani sklad
NLB Skladi - Sklad obveznic

Najmanjše začetno vplačilo v posamezen vzajemni sklad, v primeru enkratnega vplačila znaša 240.000,00 SIT, v primeru postopnega varčevanja prek varčevalnega načrta pa znaša začetni polog najmanj vsoto dogovorjenih vplačil v vzajemni sklad v prvem letu varčevanja (možnost najmanjših periodičnih vložkov od 10.000,00 SIT naprej, odvisno od izbrane predvidene periode vplačevanja).

K vzajemnim skladom družbe NLB Skladi lahko pristopite tudi v vseh večjih poslovalnicah Nove Ljubljanske banke d.d., Ljubljana, ki so opredeljene kot vpisna mesta. **Pooblaščenno vpisno mesto je tudi Poslovalnica Lucija, Obala 112, 6320 Portorož (od ponedeljka do petka od 8.30 do 13. ure in od 15.30 do 17. ure).**

Pri Novi Ljubljanski banki vaš denar ne bo počival, medtem ko vi delate.

Opozorilo: Vzajemne sklade NLB Skladi - Svetovni sklad delnic, NLB Skladi - Sklad slovenskih delnic, NLB Skladi - Sklad obveznic in NLB Skladi - Kombinirani sklad upravlja družba NLB Skladi, upravljanje premoženja, d.o.o. Podrobnejše podatke in informacije so vsebovani v izveščkih prospektov in prospektih vzajemnih skladov z vključeno pravilo upravljanja. Pred pristopom k pravilom upravljanja morata družba za upravljanje NLB Skladi ali Nova Ljubljanska banka, ki je pooblaščenka za sprejemanje pristopnih izjav, vlagatelju brezplačno izročiti izvešček prospekta. Vlagatelj lahko izvešček prospekta brezplačno pridobi na sedežu družbe NLB Skladi in na vseh pooblaščenih vpisnih mestih Nove Ljubljanske banke (seznam vseh pooblaščenih vpisnih mest je razviden iz prospektov vzajemnih skladov) v okviru delovnega časa teh vpisnih mest. Družba NLB Skladi mora vlagatelju na svojem sedežu in na vseh pooblaščenih vpisnih mestih Nove Ljubljanske banke v okviru delovnega časa teh vpisnih mest na zahtevo vlagatelja pred pristopom k pravilom upravljanja vzajemnega sklada brezplačno izročiti prospekt z vključeno pravilo upravljanja, zadnje medicinsko letno in polletno poročilo vzajemnega sklada. Na sedežu oziroma poslovalnem nastolu družbe za upravljanje NLB Skladi, upravljanje premoženja, d.o.o. na Copovo ulici 3 v Ljubljani so vlagateljem dostopna vsa gradiva vsak delovni dan med 10 in 17 uro. Vzajemni skladi niso bančni produkti in niso vključeni v sistem zagamčenih vlog. Zaradi neugodnih gibanj tečajev vrednostnih papirjev in valut obstaja možnost, da vlagatelj v obdobju varčevanja ne dobi povrnjenih vseh sredstev, ki jih je vložil v investicijske kupone vzajemnega sklada.

www.nlb.si

Ljubljanska banka

Nova Ljubljanska banka d.d., Ljubljana

Zaposlite svoj denar

Ure pravljic v Mestni knjižnici Piran

Ure pravljic spadajo med tiste bibliopedagoške dejavnosti, s katerimi želijo knjižničarke otrokom privzgojiti ljubezen do knjig in jim približati svet književnosti. Pravljičice so vzgojne, poleg tega pa razvijajo otrokovo domišljijo. Že makedonski pisatelj Duško Nanevski je zapisal o pravljicah: »Z njihovo pomočjo so ljudje že od nekdaj, najprej ustno, potem pa tudi s knjigo, učili otroke slikovitega gledanja, pametnega mišljenja, lepega izražanja. Pravljičice oblikujejo otroško dušo. Z njihovo pomočjo otroci razlikujejo, kaj je dobro, a kaj zlo, kaj je pravica in kaj krivica, kaj je grdo in kaj lepo«.

Med obalnimi knjižnicami je bila prav piranska Mestna knjižnica prva, ki je med redne knjižnične dejavnosti uvedla tudi ure pravljic. Leta 1968 se je v tej knjižnici zaposlila knjižničarka **Marjanca Lenassi**. Pred tem je delala v Pionirski knjižnici v Ljubljani – prvi knjižnici v Sloveniji, ki je vpeljala ure pravljic. **Marjanca Lenassi**, ki je ure pravljic pripravljala

že v Ljubljani, je želela, da bi bili tudi piranski otroci deležni te oblike knjižne vzgoje, ki otroke na topel, prisrčen, sproščen in domač način popelje v svet pravljic in književnosti. Še pred tem pa je v piranski knjižnici otrokom pripovedovala pravljice upokojena učiteljica **Ela Potočnik** ali teta **Ela**, kakor smo jo klicali otroci. Na pionirskem oddelku je v šestdesetih

stanujejo. K sreči je bila ena od knjižničark iz Pirana in je otroke poznala, tako da smo jih lahko vsaj pospremili do doma«, se spominja **Marija**. Otrokom pravljice najraje pripoveduje, izbira pa tako ljudske kot avtorske pravljice. »Pravljičice polepšajo življenje! Rada preberem kakšno pravljico tudi sebi, ne samo za ure pravljic. Nekateri berejo poezijo, jaz pa najraje berem pravljice!«, pravi.

Okrog leta 1978 se je v piranski knjižnici zaposlila **Nada Leban** in takoj začela tudi z urami pravljic. Ure pravljic je dopolnila z različnimi likovnimi dejavnostmi. Otroci slikajo z vodenimi barvicami, s škarjicami režejo papir in izdelujejo kolaže, rišejo. Nada včasih pripoveduje z lutko v roki, skupaj z otroki zapoje pesmico ali jih spodbudi, da pravljico zaigrajo: »To imajo zelo radi. Razdelijo si vloge, se igrajo, potem vloge zamenjajo. Vključijo se tudi drugi otroci, ki so dotlej igro le opazovali.« Z njimi se rada tudi pogovarja:

»Otroci radi poslušajo in radi se pogovarjajo. Predvsem radi kaj povedo, če vidijo, da jih poslušamo. Če jih poslušamo le površno, to čutijo.«

O pravljicah meni: »Odrasli se bojimo, da nekatere pravljice niso primerne za otroke. A saj pravljice vendar pripovedujejo o življenjskih stvareh. Ljudje res lažejo, kradejo, zastrupljajo, ubijajo. Tudi umirajo. Otroci pravljice sprejemajo drugače kot mi. Vsi so že doživeli, da jim je kdo umrl, dedek, babica, teta. Zato sprejemajo tudi pravljice o smrti.«

V naši knjižnici sta pravljice pripovedovali še knjižničarki **Olga Drenik** in **Ksenija Kmetec**, ki o pravljicah pravi: »Pravljičice so nekaj, s čimer lahko osrečiš, razveseliš otroke, mu sežeš v globino duše in srca. Zanimive pravljice, ki jo slišiš v otroštvu, ponavadi ne pozabiš, četudi se je ne spominjaš več natančno. Ko se te dotakne pravljica, je kot da bi se te dotaknila dobra vila s svojo čarovno paličico.« Pravljičice v piranski knjižnici danes ne bere več, zelo rada pa komu priporoči kakšno dobro pravljico. Priporoča jih tudi odraslim!

V letošnjem letu so obalne splošnoizobraževalne knjižnice v svojo ponudbo vključile tudi ure pravljic v italijanskem jeziku. V piranski knjižnici jih bo ob sredah popoldan vodila **Tanja Albreht**.

(Š. P.)

Istrska enciklopedija tik pred zaključkom redakcije

Uredništvo Istrske enciklopedije pod vodstvom dr. Miroslava Bertoše in dr. Roberta Matijašiča (oba sta profesorja Filozofske fakultete v Pulju), je poverjeno leksikografom in drugim kompetentnim strokovnjakom, ki že vrsto let preučujejo predvsem bogato in pestro kulturno zgodovinsko preteklost Istrskega polotoka. Ta zahtevni monografski projekt, ki nastaja pod okriljem Leksikografskega zavoda Miroslav Krleža, so poleg drugih podprli Istrska županija v Pulju, najvidnejši predstavniki znanosti, kulture, cerkve in družbenega življenja v hrvaški Istri ter inštitut Italijanske unije iz Rovinja (Centro di Ricerche Storiche) in Znanstveno – raziskovalno središče iz Kopra. Po zaslugi slednjega v tem projektu sodeluje tudi precejšnje število slovenskih strokovnjakov različnih profilov (bibliotekarji, zgodovinarji, arheologi, umetnostni zgodovinarji itd.), ki so pod drobnogled vzeli geografski prostor slovenske Istre. Snovalci enciklopedije poudarjajo, da bo enakovredno predstavljena duhovna in materialna kultura vseh civilizacij oziroma narodov treh narodnosti, ki so tekom stoletij (so)oblikovali in negovali istrsko kulturno dediščino. Pri tem je posebna pozornost namenjena geopolitični oziroma geostrateški umestitvi, etno-kulturni identiteti, ne nazadnje pa tudi specifični mentaliteti Istre, ki je bila v preteklosti velikokrat izkrivljena po zaslugi različnih, tudi medijsko podprtih nacionalistično – političnih špekulacij in manipulacij. Skratka, gre za to, da se širši istrski prostor z vsemi relevantnimi kulturno – zgodovinskimi in drugimi civilizacijskimi dosežki prikaže v duhu tolerantnega dialoga. To pa je tudi pot, ki vodi k preseganju kratkovidnega pragmatizma »dnevne politike« in pretiranega populizma pred katerim niso imuni dokaj številni nacionalistični skrajneži bodisi na hrvaški, slovenski ali italijanski strani. Prva hrvaška istrska enciklopedija, ki bo predvidoma izšla leta 2005 na več kot tisoč bogato ilustriranih straneh prinaša celovito regionalno podobo ne glede na sedanjo državno razmejitev. To seveda pomeni, da v njej ne bomo našli razlage ali se denimo reka Dragonja izliva v Piranski zaliv ali v Savudrijsko valo oziroma prejudiciranje državnih meja itd. (dolgoletna kost za glodanje slovenskih in hrvaških politikov), temveč ovrednotenje vseh tistih kulturno – zgodovinskih dosežkov, zaradi katerih je tudi danes kljub usihanju »pozitivnega lokalpatriotizma« in še vedno preveliki regionalni marginalizaciji vredno živeti na tem geografskem prostoru v duhu takomenovanih evropskih vrednot.

Slavko Gaberc

Trgovina DANZA PLANET vam ponuja:

KEMIČNO ČIŠČENJE,
PRANJE IN LIKANJE

**PULITURA A SECCO
LAVAGGIO
E STIRATURA**

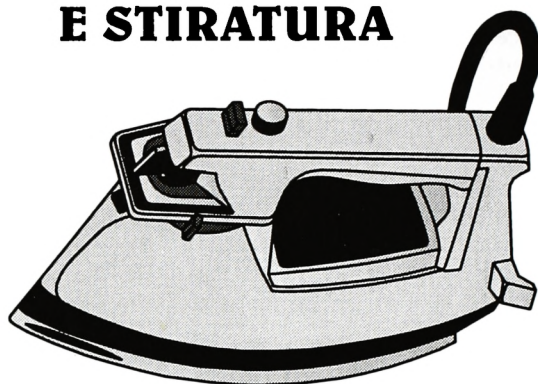
Cenik:

LIKANJE

1 ura: 1.200 sit

SRAJCE: 350 sit/kos

DDV vključen v ceni

Prevoz in dostava brezplačna!

Ostale informacije v trgovini DANZA PLANET,
Obala 26 Portorož, tel.: 031 646 014

BON V VREDNOSTI

500 SIT

Pod novim imenom nadaljujemo
z vam znano ponudbo kulinaričnih dobrot in izbranih vin.

Ostanite zvesti kot doslej!

Restavracija STARO SIDRO,
Srečko Miljuševič s.p.
Obala 55, 6320 Portorož

Portorožan št. 3, september-oktober 2004, Odgovor na članek Portoroška igralnica mora postati zopet portoroška

Posamezne navedbe Mirana Lipovca v članku Portoroška igralnica mora postati zopet portoroška, me ne presenečajo, temveč bi me presenetilo, če bi napisal kaj pametnega in poštenega. Njegove »rešiteljske in podobne zasluge ter natolcevanja«, ki jih navaja v članku, ponavlja že desetletje. V preteklosti je na svoje navedbe že dobil ustrezne odgovore in sem prepričan, da so bralci in javnost pravilno seznanjeni. Zato ne čutim potrebe, da bi te odgovore ponavljal. Lipovčeva trditev, da si je ozek krog ljudi z Enesom Lojom, Ernestom Dobravcem in Vladimirjem Prelcem na čelu poskušal prilastiti najdonosnejšo dejavnost (Lipovec verjetno misli na igralništvo in da si ves čas v žepe spravlja dobičke v Marini) ter druga trditev Lipovca, da si razdeli dobršen del od približno 400 mio SIT celotnega dobička, sta absurdni in bolni. To bo ugotovil že bežni poznavalec zakonodaje in finančnega poslovanja. Tega se verjetno zaveda tudi Lipovec. Kljub temu poskuša blatiti dobro ime posameznikov, jih žaliti in jim škodovati. Dobro se zaveda Goebelsovega načela, da s stalnim ponavljanjem laž postane resnica. Lipovec nekatere stvari hitro pozablja. Tako je pozabil, da je bila igralnica Casino Portorož v bližnji preteklosti ena od desetih »krem« igralnic v Evropi in da je sedaj privedena na rob poslovne eksistence. Za Lipovca ni kriv avtor takšnega dejanja, temveč tisti, ki so ugotovili porazno poslovno stanje. Temu sledi Lipovčevo obnašanje, da je bil tiho, ko se je igralnica sesedala, in se je oglašil sedaj, ko skušamo rešiti njeno poslovno življenje. Naš dragi Lipovec tudi pozablja, da se je v preteklosti boril za odliv denarja iz igralnic v državno blagajno (podržavljanje igralnic) in so bili sovražniki vsi, ki so mislili drugače. Sedaj zastopa isto stališče, ki smo ga mi že ves čas, in to je, da se dobiček igralnic nameni za izgradnjo turistične infrastrukture kraja, v katerem je igralnica. Resnično bi lahko rekli: »Čudna so pota gospodova!« Sicer pa bi bil Lipovec kar prijeten mož, če si ne bi izmišljal in pisaril stvari, ki usmerjajo na pomisleke o njegovi razsodnosti. Takšne laži, kot jih seje Lipovec, si lahko izmisli le človek, ki z njimi uresničuje svoja izživljanja, ali pa je brezmejno hudoben in poskuša zavestno škodovati drugemu. Dokler me kličejo prijatelji in me prosijo za del denarja, ki sem ga nagrabil v Marini, da bi si kupil nov avtomobil, je to humor. Kaj pa, če vsi le ne mislijo tako?

Seveda so za takšne »pisatelje« poti, po katerih jih je moč spraviti k pameti. Zato ne bom več odgovarjal na podobna »idiotska« pisarjenja, temveč bom ugotavljal smiselnost in potrebo po ukrepanju. Res pa je, da se takšni avtorji kar sami legitimirajo, degradirajo in razvrednotijo - izničijo.

Vladimir Prelc, Lucija

V Portorožanu št. 3 september-oktober 2004 ste objavili prispevek g. Mirana Lipovca z naslovom Portoroška igralnica mora postati zopet portoroška. Ker avtor nekatera svoja stališča gradi na napačnih in zavajajočih podatkih, želimo na te napake opozoriti. Ni res, da je Marina zemljišča ponovno prodala občini. Marina je ta zemljišča na občino prenesla brezplačno. Marina je to opravila v soglasju in na željo občine, sicer bi vse to premoženje brezplačno pobrala država. Ni res, da ima Marina to premoženje od občine v najemu za 99 let, ima ga za 30 let. Ni res, da družinski člani zaposlenih niso mogli vložiti v Marino certifikatov. Gospod Lipovec je sodeloval v lastninjenju marine. Glede lastninjenja in še marsičesa je g. Lipovec podal veliko ovadb ter pritožb. Vse te njegove pobude so bile pravnomočno zavrnjene. Občina za brezplačno pridobljeno premoženje prejema tudi s pogodbo dogovorjeno uporabnino za uporabo območja marine in luške infrastrukture. Marina redno poravnava svoje obveznosti. Res je dogovorjeno, da se del letne odmere uporabi za vzdrževanje luške infrastrukture in ekološko zaščito. Marina je doslej v to vložila 183.654.764 tolarjev, kar je 65 odstotkov več sredstev, kot je njena obveznost. S tem se povečuje vrednost premoženja občine. Torej ne drži, da si Marina z denarjem, ki naj bi se na ta način vračal v Marino, ustvarja kakršnekoli dobičke. Sicer pa za primerjavo lahko navedemo, da je »koncesija« uporabnina, ki jo plačuje Marina občini večja, kot jo plačujejo za tak namen denimo v Italiji oziroma na Hrvaškem. V tem delu se še nismo uskladili z Evropo. Glede zavzemanja g. Lipovca, da naj bi bila Igralnica občinska, smo se v celoti strinjali že pred tem, ko je g. Lipovec »zagovarjal«, naj bi bile igralnice »državne«. Tudi igralnica bi poslovala veliko bolje, če ne bi bila obremenjena s tako visokimi davki, za katere se je g. Lipovec tudi aktivno zavzemal. Objavi napačnih podatkov bi se dalo izogniti na ta način, da bi uredništvo pred objavo dalo možnost odgovora tudi drugi strani. Tako bi bralci istočasno lahko brali obe strani.

Marina Portorož, d.d.,
Služba za stike z javnostjo

Portorožan št. 2, september 2004, Odgovor na članek Krvavo nasilje v metropoli turizma

V Portorožanu št. 2 je bil objavljen članek z naslovom »Krvavo nasilje v metropoli turizma«, v katerem g. Gvozden Vuk enostransko in netočno opisuje dogodek v noči na nedeljo, 15. avgusta letos ter neargumentirano očita policiji slabo opravljanje dela. Zaradi objektivnega obveščanja naj pojasnim, da se je policijska patrulja s službenim psom nahajala v neposredni bližini kraja, kjer je prišlo do pretepa med njim in stranko, zato sta policista takoj, ko sta opazila pretep, stekla čez cesto in intervenirala. Na kraju pretepa sta ugotovila, da mlajši moški pobesnelo udarja z roko in nogo v glavo g. Vuka, ki je ležal na tleh in si je z rokama poskušal zaščititi glavo. Eden od policistov je takoj posegel vmes, vendar se mu je napadalec aktivno uprl. Drugi policist je zato uporabil službenega psa, ki je hipoma obvladal napadalca. V tem času se je okoli kraja dogajanja zbrala večja množica ljudi, ki je kričala na policiste. Policista sta zato zahtevala pomoč drugih patrolj, ki so bile v bližini. V roku treh minut so na kraj dogodka prispelle dve policijski patrulji ter patrulja policistov - kriminalistov ter vzpostavile red. Pri zbiranju obvestil je bilo ugotovljeno, da so se mladeniči najprej verbalno sprli s taksistom, ker se jih je želelo v taksiju peljati več kot je registriranih sedežev v vozilu. G. Vuk je zato odklonil prevoz, kar pa je mladeniče razjezilo, tako da so ga pričeli žaliti s kletvicami. G. Vuk je enega od mladeničev z rokami odrinil, zaradi česar ga je le-ta vrgel na tla in ga pričel pretepati. Takoj za tem je posredovala policijska patrulja, ki je bila v neposredni bližini. V kolikor ne bi bilo takojšnje policijske intervencije, bi se za g. Vuka vsekakor slabše končalo, zato nas preseneča njegova kritika na račun policije, ki ga je z zelo hitrim interveniranjem rešila še hušjih posledic. Tudi po statističnih podatkih je bilo delo policije v tej turistični sezoni bolj učinkovito, kajti zabeleženih je bilo za 28 odstotkov manj pretepev in ostalih nasilnih dejanj v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta in to prav na račun preventivne prisotnosti policistov na krajih, kjer najpogosteje prihaja do kršitev. Prepričani smo, da ni opravičila za mladeniča, ki se je tako grdo znesel nad g. Vukom, zoper njega je bila podana tudi kazenska ovadba za kaznivo dejanje povzročitve hude telesne poškodbe po 1. odstavku 134. členu KZ. Če pa bi bila komunikacija in odnos do mlajših bolj korekten, tudi do omenjenega dogodka verjetno ne bi prišlo.

Silvan Černac, komandir policijske postaje, policijski inšpektor I

Spoštovani Anbotovci!

Portorožan št. 2, september 2004

Z zanimanjem in radovednostjo sem pričakoval 25. september, Dan evropske kulturne dediščine 2004, Piranska podstrešja pripovedujejo, v generalni organizaciji vas, Anbotovcev in ostalih someščanov piranske občine. Zgodilo se je ravno to, kar sem tudi pričakoval od društva, ki sem mu zaupal svoj prostor na Župančičevi. Z Natalijo Planinc, op. uredništva) sva se namreč pred izročitvijo ključev poslovnega prostora veliko pogovarjala o moji viziji, razmišljanjih in pogledih na razvoj mesta Piran, ki naj bi postal kulturna prestolnica. Seveda sva se ob teh razmišljanjih in pogovorih takoj strinjala in razumela, kaj mesto in z njim prebivalci potrebujemo. Vendar za idejo in razmišljanja, pogovore ni dovolj samo to. Potrebna so odrekanja, tako časa kot materialnih sredstev. Potreben je pogum, da stopiš viziji naproti in tudi kaj storiš za uresničitev. Za poslovni prostor je bilo prosilcev veliko, tudi ponudb s povsem sprejemljivo, tržno najemnino. Vendar ker sem samosvoj in po svoje trmast mož, kar mi je ob priliki izrekla tudi gospa Županja, sem pač storil to kar sem. In ni mi žal, storil sem prav. To kar se je zgodilo na četrto soboto v mesecu septembru 2004, je bilo in je več od kakršnegakoli plačila. Dogodek je pokazal natančno tisti utrip življenja v mestu Piran, ki mestu pristoji. Takšno mesto, v katerem želim živeti s svojo družino, in sodeč po obisku prebivalcev in obiskovalcev, odmevih po medijih, nisem oz. nismo edini, ki vemo kaj hočemo in za kaj si bomo prizadevali.

Anbotovci, hvala za prečudovit dogodek in le tako naprej!

Gašpar Gašpar-Mišič

Novi spletni portal TZ Portorož

Zahvaljujemo se vam za konstruktivno in dobronamerno kritiko spletne strani www.portoroz.si, ki ste jo objavili v zadnjem Portorožanu. Turistično združenje Portorož pripravlja novo spletno stran, ki mora biti po obljubi in pogodbenih obveznostih izvajalca sodobna, učinkovita in prodajno usmerjena. V vašo informacijo pošiljamo v vednost e-mail, ki smo ga poslali nekaterim strokovnjakom na področju trženja. Tudi vas prosimo za komentarje, pripombe in predloge, da bo prenovljena spletna stran res sodobna, učinkovita in prodajno usmerjena. V pričakovanju vašega odgovora oziroma konkretnih predlogov vas pozdravljamo.

Ivo Silič, TZ Portorož

Po daljšem presledku je Portorožan začel ponovno izhajati. V prvotnem obdobju je bil to nekakšen informator o lokalnih novicah in je objavljal prispevke občanov, zato so ga mnogi radi prebirali. Po ponovnem izidu pa je njegova glavna tema – v vseh treh številkah – polemika med Obcino Piran in uredništvom Portorožana.

Vse lepo in prav, ne bom se spuščala v vsebino, kaj je dejansko resnično in kaj ne, vendar me je slika v drugi številki Portorožana – Prostorski boji v piranski občini - osupnila in razjezila. V današnjem času, ko med ljudmi ni sožitja, človekoljubja, razumevanja, z veliko nasilja – posebno med mladimi – še podpihujete nestrpnost in sovraštvo.

Kaj ni že dovolj sovraštva? Vse te spore bi lahko rešili mirno, strpno, na kulturnem in dostojnem nivoju. Slika v drugi številki je neokusna, žaljiva, saj je vsak človek vreden spoštovanja, brez obzira, kdo je. Res je (kakor ste zapisali), da je najpomembnejša človekova pravica svoboda govora, toda razlika je v načinu; vse se lahko pove, vendar kako.

Resnica je v pregovoru: Lepa beseda – lepo mesto najde. Zdrava, objektivna kritika je vedno na mestu. Za preživetje rabimo zelo malo – ste zapisali – toda ob kruhu, vodi, sončnemu zatonu smo željni tudi kulturnega, korektnega pogovora in humanega odnosa do človeka, da ne bi veljal pregovor: homo – hominis lupu est.

Breda Rustja, Lucija

Pripis uredništva: Spoštovana bralka, zahvaljujemo se vam za poslano mnenje. Naj vas pa takoj potolažimo, da ni bil naš namen s fotomontažo, katere smo se poslužili za ilustracijo prostorskih »spopadov«, ki so se bili v zadnjih mesecih v naši občini, podpihovati sovražnost ali nestrpnost. Uporabili smo pač satirični prijem – pri čemer sploh nismo bili izvirni, saj takšne fotomontaže na račun oblastnikov in mogočnejšev lahko najdete v vseh medijih tega sveta (pri nas v Mladini, nazadnje so eno objavili celo v Sobotni prilogi Dela, na televiziji je mojster v tem Sašo Hribar, v pred in dovolilnem obdobju smo na spletu našli denimo Janeza Podobnika kot Hitlerja, da ne omenjamo angleškega premiera Tonyja Blaira, ki ga Economist vztrajno objavlja v podobi pudlja, ali Busha) - ki je pogosto prodornejši in učinkovitejši, kot sto poglobljenih člankov

ali znanstvenih analiz. Politična satira naj bi desakralizirala oblast, pokazala, da je, kot mi, navadni smrtniki, krvava pod kožo, osmešila njeno nadutost in se smejala njenim napakam. Naša fotomontaža je bila namenjena oblastni funkciji in ne osebi. Že pravljicar Andersen ni zaman napisal slavni Cesarjevih novih oblačil. Preberite si jih, morda boste izluščili nauk!

- Premagovati ozkosrčnost večine, ki je nestrpna do manjšin, ozkosrčnost, ki se rojeva iz kolektivnega strahu pred vsem tujim, pomeni premagovati tudi svoje lastne človeške ožine. Predvsem pa pomeni spoznanje, da ima morda vsaj malo, vsaj nekoliko prav tudi kdo drug. (Drago Jančar, pisatelj)

UNID d.o.o. Piran

● mladinski servis

● Internet storitve, web design

Župančičeva 14, 6330 Piran

tel./fax 05 / 673-15-21

<http://www.klub-mp.si>

Email: servis@klub-mp.si

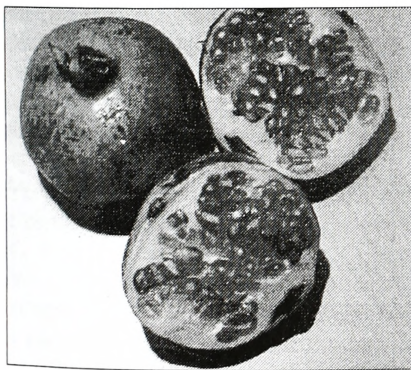
KOLIKO STE SLADKI?

Petnajsti november je dan sladkornih bolnikov. Zaradi vse pogostejšega pojava debelosti in zaradi premalo gibanja bolezni pri ljudeh žal narašča. Govorimo namreč o tako imenovani sladkorni bolezni tipa 2, ki se navadno pojavi v srednji ali pozni starosti.

Poglavitna značilnost sladkorne bolezni je trajno zvišana raven glukoze v krvi (nad 7 mmol/l na tešče, medtem ko je normalna vrednost na tešče 6,0 mmol/l ali manj). Značilne težave, ki pri človeku lahko vzbudijo sum, da ima sladkorno bolezen, so (diagnozo potrdi izvid zvišane ravni glukoze v krvi): obilno in pogostno uriniranje, žeja, občutek suhih ust, srbečica zunanjega spolovila pri ženskah ter hujšanje. Pri diabetikih tipa 2 teh težav največkrat sploh ni, zato lahko bolezen ugotovimo samo z določanjem glukoze v krvi.

Značilnosti oseb s povečanim tveganjem, da obolijo za diabetesom:

- starost nad 45 let,
- debelost (predvsem povečan obseg trebuha: nad 88 centimetrov pri ženskah in več kot 102 centimetra pri moških, merimo nekaj centimetrov pod popkom, v višini zgornjega roba medenične kosti),
- zvišane maščobe v krvi (trigliceridi nad 1,7 »dobri« holesterol HDL več kot 0,9 mmol/l),
- zvišan krvni tlak (nad 140/90 mm HG),
- bolnik z diabetesom tipa 2 v ožjem sorodstvu,
- ženska s sladkorno boleznijo v nosečnosti oziroma je rodila težjega otroka (nad 4,5 kilograma).

Letos so granatne jabolne bogato obrodile. Priporočamo vam zobjanje tega sočnega sadeža kiselkastega okusa!

• Kogar drugemu ukrade oblčila, imenujejo tat. Toda si mar tisti, ki bi lahko revnega oblekel, pa tega ne stori, zasluži drugačno ime?

(Eric Fromm v *Imeti ali biti?*)

Nevarnosti sladkorne bolezni tipa 2:

najpogostejši zaplet pri sladkorni bolezni tipa 2 so aterosklerotične zožitve žil velikih arterij. Posledica tega so lahko srčno-žilni zapleti: srčna ali možganska kap ali žilna bolezen spodnjih okončin. Zvišan krvni sladkor lahko povzroči okvaro malih žil oči in ledvic, okvari pa tudi živce (posledica je tudi

Krvni sladkor

Ob dnevu sladkornih bolnikov (15. november) bodo prostovoljci piranskega Rdečega križa brezplačno merili krvni sladkor in sicer:

- **v petek, 12. novembra** 2004 od 8. do 11. ure na sedežu organizacije (ul. IX. korpusa 10 v Piranu) in

- **v ponedeljek, 15. novembra** 2004 v prostorih Krajevne skupnosti Portorož.

Vsem, ki se bodo odločili za preventivni pregled krvnega sladkorja priporočamo, da so tešči ali naj vsaj dve uri pred pregledom ne zaužijejo nobene hrane (ker bodo le tako rezultati odsev realnega stanja organizma). Krvni sladkor bosta merili prostovoljki, upokojeni medicinski sestri: gospa **Danica Lapanja-Kekič** in gospa **Ivanka Ploj**.

diabetično stopalo z razjedo).

Ali lahko preprečite nastanek bolezni tipa 2?

Sladkorno bolezen tipa 2 je mogoče preprečiti in sicer z zdravim načinom življenja! Preprečevanje je najbolj smiselno pri visokem tveganju, predvsem takrat, kadar je glukoza v krvi že zvišana do zgornje meje (med 6 in 7 mmol/l na tešče). To velja tudi za vse s povečanim tveganjem, da obolijo za sladkorno, tudi ko je raven glukoze v njihovi krvi še v mejah normalnosti.

Seveda ni vedno mogoče bolezen preprečiti. Največ upanja, da bodo uspešni, pa imajo tisti, ki vztrajajo pri zdravem načinu življenja in sicer:

- da pri 5 do 7 odstotkov višji telesni teži od normalne shujšajo (in se trudijo, da se pozneje ne bi zredili),
- da so redno telesno dejavni (zadostuje zgolj pol ure hitrejše hoje dnevno),
- da zaužijejo dovolj vlaknin (veliko zelenjave, sadja), malo maščob (posebno živalskega izvora).

Preprečevanje je učinkovito le, dokler se držimo zdravega načina življenja, kar bi moralo postati stalnica našega življenjskega sloga!

Zbrala in uredila **Valentina Klemše** (povzeto po zloženki Rdečega križa Slovenije)

Slaščičarna dobrih slaščic

MIGNON

v Portorožu
in pekarna z butikom slaščic

v Luciji vas pričakujeta
s svojimi izbranimi dobrotami.

Vi sprašujete – Portorožan odgovarja

Ribiško in potapljaško društvo Piran je v prvi polovici oktobra organiziralo tekmovanje. Pričakovali smo, da bo spet kakšen minister ali vsaj volilni kandidat prišel in uprizoril kaj zabavnega (metanje ribiške mreže, posipanje s soljo, ravsanje s hrvaško policijo in podobno), pa tokrat ni bilo nič. Ali so se morda zresnili?

Ne, le volitve so mimo in se jim ni treba več pretvarjati, češ da so jim pri srcu preproste stvari.

Smu slišali, da so Strunjančani hudi na vlado, ker je – brez zahtevane javne razgrnitve - pohitela z uredbo o Krajinskem parku Strunjan. Morali bi ji kvečjemu ploskati, saj se je vsaj enkrat podvizala pri svojem delu. Kaj menite?

Menimo, da je Strunjančanom jasno tisto, kar tebi ni: da je zmeraj sumljivo, kadar vlada hiti! Imajo že nekaj za bregom, kar bo spet ugajalo samo nekaterim v Ljubljani!

Lucijčani se še kar tožarijo z Direkcijo za ceste in pričakujejo, da jim bodo že končno postavili obljubljeni protihrupno pregrado. Kaj je pravzaprav vzrok temu, da pregrade še ni?

Na tem svetu so institucije (in seveda tudi ljudje), ki ne potrebujejo nobenega vzroka, kadar se ne želijo držati dogovora, obljube ali rabsodbe...

Kako to, da gospodu Podobniku nihče ni povedal, da konec septembra ni primeren čas za sajenje lipe?

Ker imajo gospodje tam zgoraj okrog sebe same strokovnjake in vrhunske teoretike namesto ljudi, ki znajo delati...

Kadar se piranskemu ribiču zaplete v mrežo želva in jo zatem s pomočjo pomorskih biologov spusti nazaj v morej, dobi nagrado. To je vse pohvale vredna pozornost! Se strinjate?

Še bolj hvalevredno bi bilo, ako bi spustili v morje kakšno živino in slovenskega javnega življenja...

Zdelo se mi je zelo nespodobno, ko so v predvolilnem boju nekateri kandidati svoje nasprotnike dobesedno tunkali v gnoj! Ali niso malo pretiravali?

Vsakdo tunka v tisto, na kar se najbolj spozna...

Okoličani Sečoveljskih solin zahtevajo pravico do soodločanja v solinah, Strunjančani so jezni na vlado, Portorožani in Lucijčani nasprotujejo večini elementov prostorske ureditve – ali smo postali občina puntarjev?

Ne, postali smo občina naveličanih, ki prosijo samo to, da bi smeli svoj dom urediti po svoje.

Nisem politik, pa vendar se mi vse zdi, da imajo težave okrog Piranskega zaliva svoje korinenine v hrvaško-italijanskih apetitih po Slovenski Istri. Se morda motim?

Ne, ne motiš se, le ljubljanske bogataše si pozabil prišteti med lačne...

Menda je spet aktualna debata o novi lokaciji za pokopališče, čeprav smo bili mnogi prepričani, da so te stvari že razčiščene. Kaj pa vendar čakajo občinski svetniki?

Čakajo, da se sam od sebe poruši stari Palace; tam je namreč precej neizkoriščene prostora, katerega lahko namenijo mrtvim, če ga že ne znajo živim.

Le zakaj vsaka štiri leta tak direndaj okrog volitev? Saj se - ne glede na zmagovalca - za malega človeka itak nikoli nič ne spremeni!

Kako da ne?! Zmeraj nižje dohodke ima, zmeraj teže dobi službo, ob tem pa mu premosorazmerno raste sposobnost uspešnega boja za preživetje.

Sonja Požar, Lucija

CRUISE & FERRY CENTER TURISTIČNA AGENCIJA

Specialisti za križarjenja in vse vrste prevozov: Trajektni, letalski in železniški. Počitnice in hoteli po vsem svetu.

Ekskluzivno zastopamo naslednje družbe:

Costa Crociere, MSC Crociere, Louis Cruises, Royal Caribbean & Celebrity Cruises, Carnival, Princess, Cunard, Minoan Lines, Superfast & BSF, G&A, Anek, GNV, Corsica & Sardinia Ferries, Moby Lines, Jadrolinija, Tirrenia, SNAV, SEM, P&O, Viking, Trenitalia, Britrail, Amtrak, Finnrail, ...

Cruise & Ferry Center, Obrtna cona - Liminjanska 94b, Lucija
Pričakujemo vas od 10.00 – 18.00 ure.

Pokličite: (05) 67 10 777

www.cruise-ferry-center.com

PORTOROŽANOVIMALI OGLASI

● **Oddam garažo** v Šolski ulici v Luciji. Informacije po telefonu: 05/ 67-73-813 (Truden).

● **Garažni boks** v Luciji, Liminjanska ulica, prodam (700 eur/ m²). Tel. 031/346-564.

● V mestu Piran **odstopim vrt** (cca. 650 m²), z odlično ohranjenim vrtno hišico, industrijske izdelave ter s pripadajočo vrtno opremo. Od zainteresiranih pričakujem SMS sporočila, z njihovim imenom in telefonsko številko, na svoj mobilni telefon št.: 041/ 551-639.

● Različno **gostinsko opremo** prodam. Tel. 031/346-564.

● **Vendo piante**, frutta e palme, due tini di plastica, una botte d'acciaio da 2/2 hl. Vigneti in affitto ho da vendere. Chiamare: 05/ 672-22-98 (Pitacco, Siccirole 73).

● **Prodajam sadike**, sadje in palme. Prodajam dva plastična soda in enega iz inoksa (2,2 hl). Oddam ali prodam tudi vinograd. Informacije po tel. 05/ 672-22-98 (Pitacco, Sečovlje 73).

● **Bio jabolka** (sorte krivopecelj in goriška sevka), s certifikatom, prodam. Informacije po tel. 051/331-345 ali 05/674-52-80.

● **Podarim** črno-beli televizor in peč na olje. Informacije po tel. 031/ 538-986 (Pinter).

● **BON JOUR! COMMENT ÇA VA?** Kulturno društvo "Peter Martinc" Koper vlijudno vabi k vpisu v začetni tečaj francoskega jezika za otroke, ki jih veseli učenje jezikov skozi igro. Ure francoščine bodo vsako sredo od 18. do 19. ure v pravljicni sobi v Mestni knjižnici Izola, pričnejo pa se 20. oktobra. Starši se lahko za ostale informacije obrnete na predsednico društva, gospo Nevo Zajc (041/ 692-389).

Objava malih oglasov v Portorožanu je brezplačna (razen komercialnih malih oglasov). Svoj mali oglas lahko sporočite po telefonu (05/674-09-47 ali 674-09-48), po elektronski pošti (ks.portoroz@amis.net), po običajni pošti (Krajevna skupnost Portorož, Obala 16, 6320 Portorož), ali ga dostavite osebno v uredništvo v stavbi KS Portorož (1.nadstr. levo).

POLICIJA SVETUJE: Zimska oprema

V naslednjih vrsticah bi vas radi spomnili, da je zimska oprema vozil obvezna med 15. novembrom in 15. marcem. Pravilnik o napravah in opremitvi vozil v cestnem prometu določa, da zimsko opremo motornih vozil z največjo dovoljeno maso 3.500 kg sestavljajo zimske pnevmatike na vseh kolesih ali poletne pnevmatike z ustreznimi snežnimi verigami za pogonska kolesa v priboru. Vozila s štirikolesnim pogonom morajo imeti v primeru stalnega pogona snežne verige vsaj za zadnjo os. Vozila z največjo dovoljeno maso, ki presega 3.500 kilogramov, pa so zimsko opremljena takrat, ko imajo zimske pnevmatike vsaj na pogonskih kolesih ali pa poletne pnevmatike ter v priboru snežne verige za pogonska kolesa. Vozila s štirikolesnim pogonom morajo imeti v primeru stalnega pogona snežne verige vsaj za zadnjo os, v primeru preklopljivega pogona pa vsaj za stalno vklopljeno os; ta vozila morajo biti opremljena še z lopato. Da bi lažje prepoznali zimske pnevmatke, ne bo odveč opozorilo, da so le-te na boku označene s proizvajalčevo oznako M+S. Kanali »dezena« pnevmatik pa morajo biti globoki najmanj 3 milimetre. Ker nizke temperature priobalnem območju nekoliko prizanesajo, se za zimsko opremo vozil na tem območju štejejo tudi letne pnevmatike. Ti pogoji pa veljajo le do kraškega roba oziroma do območja Kozine.

V prepričanju, da boste zaradi svoje in varnosti drugih udeležencev v cestnem prometu, vozila primerno opremlili, vam policisti PP Piran želimo varno vožnjo.

SREČANJE STAREJŠIH

Krajevna organizacija Rdečega križa Piran vabi na tradicionalno srečanje starejših, ki bo v **četrtek, 11. novembra t. l. ob 16 uri v prostorih Krajevne skupnosti Piran**. Razen zabavnega programa, pogostitve in druženja bodo na srečanju gostili gospoda dr. Andreja Dernikoviča, ki bo predaval o demenci na temo:

»**JOJ, POZABLJAM**«. Vstop je prost.

Vljudno vabljeni.

MI MED SEBOJ

* Člani društva "Faros – Univerze za tretje življenjsko obdobje" se za podporo pri urejanju svojih prostorov na Fazanski 1 v Luciji zahvaljujejo naslednjim sponzorjem in donatorjem, ki že ves čas delovanja društva pomagajo društvu s finančnimi prispevki, materialom, opremo ali storitvami: **Osnovna šola Lucija, Droga d.d.Izola, Bitermo Portorož, Igralnica Casino, Banka Koper, Zavarovalnica Adriatic Koper, JP Okolje Piran, Vrtec Morje Lucija.**

* Zahvaljujem se vsem občanom, ki so volili zame na minulih državnoborskih volitvah. Dr. **Alojz Zorn**, SDS

PROSTOVOLJNI PRISPEVKI:

Za Portorožana so darovali: **Nevenka ŠTRKALJ** 800 SIT, družina **STRAŠEK** 5.000,00 SIT, **Ivan ŠKABAR** 2.000 SIT, **gospod** iz Parecaga 5.000 SIT, **Franc PIRC** 5.000 SIT, družina z Letoviške poti 1.000 SIT, družina s Koprške ceste 3.000 SIT, **Henrik KUK** 3.000, **Marija V. TAVČAR** 5.000 SIT, **Rok SEDEJ** 3.000 SIT, družina **SEJDIHOVSKI** 2.000 SIT, **Lucijčan** 30.000 SIT, družina s Cvetne poti 2.000 SIT, **Pepca TRUDEN** 1.500 SIT, **Vera MOČNIK** 3.000 SIT, družina **RUSJAN** 3.000 SIT, **gospa** iz Lucije 1.000 tolarjev, in **gospa** Portoroža 2.000 tolarjev.

Za Portorožana lahko prispevate osebno v tajništvu krajevne skupnosti Portorož (Obala 16, 1.nadstr.) ali po položnici na transakcijski račun KS Portorož pri UJP - Urad Koper, št. 01290-6450836431, s pripisom »Za Portorožana«. Zahvaljujemo se vsem, ki se odločite prispevati za Portorožana.

Številka/ Numero 4* november/ novembre 2004* letnik/ anno XIV* Portorožan je vpisan v republiški register časopisov pod št. 850* izdajatelj in ustanovitelj KRAJEVNA SKUPNOST PORTOROŽ/ COMUNITA' LOCALE DI PORTOROSE* Naslov uredništva/ L'indirizzo della redazione: Obala 16, p.p. 46, 6320 Portorož/ Lungomare 16, 6320 PORTOROSE* UREDNIŠTVO/ REDAZIONE: **Marko ZORMAN** (gl. urednik), **Mitja JANČAR** (odg. urednik), **Andrej ŽNIDARČIČ** (sekretar), **Livija SIKUR ZORMAN**, **Nada KOZINA**, **Heidi MIKUŽ*** računalniški prelom: **Edi ZADNIK*** tisk/ stampa: **PIGRAF d.o.o. Izola*** izhaja: mesečno* naklada: 3.000 izvodov* cena: 0 SIT* Tel. Uredništva: 05/ 674-09-48 ali 674-09-47* e-mail: ks.portoroz@amis.net * V TEJ ŠTEVILKI SO SODELOVALI ŠE/ A QUESTO NUMERO HANNO COLLABORATO: **Sonja POŽAR**, **Špela PAHOR**, **Valentina KLEMŠE**, **Barbara BRADAŠ P.**, **Jakob ČEMAŽAR**, **Zdenko VOZLIČ**, **Rafael DODIČ**, **Slavko GABERC**, **Peter ŠTEFANČIČ**, **Igor BIZJAN**, **Slobodan SIMIČ**, **Gašpar GAŠPAR MIŠIČ**, **Dragan MILKOVIČ**, **Sebastijan JERETIČ**, **Sašo MEJAK** in še kdo.

Elektronika -KATV
 Obala 114, 6320 Portorož
 Tel: (05) 6775-231
 GSM: 041 664 033
 info@elkatv-sp.si
 www.elkatv.net

Hitrost zagotovljena

Kabelski internet

Dobimo se na kablu

priklop
 + modem
 =====

1 SIT

